

VELJAČA 2015.

2

Marija

ISSN 1331-1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

Samo je jedan liječnik, tjelesni i duhovni, rođen i neroden, Bog koji se pojavljuje u tijelu, pravi život u smrti. Rođen od Marije i od Boga, najprije podložan trpljenju, sada više ne može trpjeti, Isus Krist, naš Gospodin.

Ignacije Antiohijski, Poslanica Efežanima, 7, 2

Probuditi uspavane

Četrdeset dana nakon poroda, Marija nosi svoga prvorođenca u Hram da ga prikaže Gospodinu. Time "Svjetlo koje ona donosi svijetu "na prosvjetljenje naroda" (Lk 2, 32), svijetli svima. Brojni ga nasljeđuju posvećujući se služenju Bogu i bližnjemu, živeći evanđeoske savjete Bogu posvećene čistoće, siromaštva i poslušnosti te postaju tako svjetlo drugima i znak Božje nazočnosti u svijetu. Da bi se vjernici upoznali s tim Božjim darom Crkvi i svijetu, odredbom Ivana Pavla II. blagdan Prikazanja Gospodinova (2. veljače) slavi se kao Dan posvećena života. U povodu 50. obljetnice saborske uredbe o Crkvi i saborskog dekreta o obnovi redovničkog života, papa Franjo proglasio je razdoblje od 30. studenoga 2014. do 2. veljače 2016. Godinom posvećena života. Cilj joj je staviti Boga na prvo mjesto ne samo u životu posvećenih osoba nego i svih kršćana, jer se i danas radije izabire blagostanje i udobnost, negoli nasljedovanje Krista živeći u djevičanstvu, siromaštvu i poslušnosti. Stoga se očekuje da će posvećene osobe probuditi svijet, prodrmati uspavane savjesti, da će živeći proročki izazivati ravnodušne, sve potaknuti

na obnovu i život ispunjen Bogom, te poput „grada na gori“ (Mt 5, 14) svijetu rasvijetljivati budućnost.

Bogu posvećene osobe pozvane su, tijekom Godine posvećena života, sa zahvalnošću gledati prošlost, s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost i s nadom prigrbliti budućnost, pružajući tako svima oko sebe svjedočanstvo nade koja je u njima (usp. 1 Pt 3, 15). Budući da ni one nisu lišene poteškoća i nesigurnosti koje pogađaju njihove suvremenike, upravo se u posvećenim osobama ostvaruje njihova nada. Ona je "plod vjere u Gospodina povijesti" koji ih hrabri da se ne boje, jer je On s njima, a nada će im omogućiti svijetlu budućnost. Stoga Papa potiče sav kršćanski puk "da postane sve više svjestan dara koji predstavlja prisutnost tolikih posvećenih muškaraca i žena", njihove zauzetosti za ovisnike različitih vrsta, za stare i bolesne, za djecu i mlade, za očuvanje stvorenoga. Na tom putu dragocjena nam je pomoć Majka Gospodinova, "nenadmašiv uzor nasljedovanja u ljubavi prema Bogu i služenju bližnjemu" (Papa Franjo). Od nje možemo naučiti revolucionarnu snagu nježnosti i poniznosti koja preobražava naša srca kako bi Crkva sve više postajala ozračje čovjekoljublja i okrilje rađanja novoga svijeta.

UREDNIK

Između karizme i proročanstva

Papinska međunarodna marijanska akademija u Rimu i Gospino svetište u Fatimi organiziraju od 7. do 9. svibnja 2015. Međunarodni forum mariologije na temu "Fatimska poruka između karizme i proročanstva", koji će se održati na Papinskom sveučilištu Antonianum u Rimu, Viale Manzoni 1. (WPAMI)

Nova pastoralna godina u Fatimi

Peti tematski krug puta fatimskoga svetišta do stoljetnice g. 2017., uzimlje kao polazište ukazanje u kolovozu 1917. U njemu poistovjećuje najvažnije riječi s onima koje nalazi u konačnoj Gospinoj pobudi: "Molite, molite mnogo i žrtvuje se za grešnike, jer mnoge duše idu u pakao jer se nitko za njih ne žrtvuje i ne moli." Iz tog poticaja uzet je najistaknutiji teološki sadržaj: općinstvo svetih. Tako je za tekuću pastoralnu godinu u fatimskom svetištu usvojena tema "Posvećeni u Kristu", budući da je svetost Božja, kojom nas on čini sudionicima, teološka jezgra koja stoji u temeljima. Na taj način želi se pokazati Crkvu kao zajednicu svetih: svetost je, shvaćena kao život u zajedništvu s Bogom i po njegovoj volji, na što je pozvan svaki kršćanin. (WF)

Nova pastoralna godina u Lurdu

Pastoralna tema ove godine u lurdskom svetištu, predložena hodočasnici koji u nj dolaze, jest: "Lurd, radost poslanja." Te riječi nisu razmatranje o poslanju kao takvu, nego poziv da postanemo učenici-misionari, kao što traži papa Franjo u svojoj pobudnici "Radost Evanđelja". Naći ćete dva dijela. Prvo, gdje se radi o poslanju učenika, i drugo o trima iskustvima koja proizlaze iz lurdске poruke: brak, misionarski laikat i siromaštvo. To vam

Djeвица Siromaha u Betlehemu

U Isusovoj domovini nalazi se nekoliko kipova Djevice Siromaha, koji su pristigli iz njezina svetišta u Banneuxu u Belgiji. Većina ih je u Galileji, ali ih ima i u drugim krajevima. Već 50-ih godina prošlog stoljeća stigao je jedan takav kip sirske katoličkoj zajednici u Betlehemu, ali je s vremenom premještan na različita mjesta. Danas je u nišu u špilji, od IV. st. poznatoj u Istočnoj Crkvi kao "katizma". Prema pobožnoj predaji, ondje se Marija odmarala kad je išla u Betlehem. Drugi je kip nedaleko od špilje Isusova rođenja, u Špilji mlijeka. Dok je, naime, Marija hranila malog Isusa u prikladnijoj špilji koju je Josip pronašao koji dan nakon poroda, nekoliko je kapi mlijeka palo na stijenje koje je u tom trenutku pobijeljelo. Otada onamo dolaze trudnice s problemima nošenja kao i parovi bez djece, s nadom da će ih izmoliti. Ne samo kršćani nego i brojni muslimani. (JdA)

može pomoći da se dobro pripravite na svoje hodočašće, a posebno da postanete učenici-misionari Isusovi koji nas na to poziva. (WL)

Niz predavanja

I ove godine Gospino svetište u Fatimi planira održati niz predavanja, koja predlažu za razmišljanje, s multidisciplinarnim pristupom, temu aktualne pastoralne godine. Ona se odnosi na četvrto Gospino ukazanje u Fatimi 1917.: "Posvećeni u Kristu". Predavanja će se održavati u kući duhovnih vježbi. Temu "Kome da idemo?" - Hodočašće i iskustvo vjere obradio je 11. siječnja upravitelj svetišta K. Cabachinhas. (WF)

Umro o. Franz J. Brügger

U 72. godini preminuo je 8. siječnja 2015. o. Franz Johannes Brügger, član Zajednice schönstattskih otaca i nekađasnji predstojnik Njemačkoga Schönstattskog pokreta. Zakazalo mu je srce dok je boravio u provincijalnoj kući na Brdu Sionu u Vallendar Schönstattu. (NAS)

Papa kod Gospe u Madhu

Za boravka u Šri Lanki, papa Franjo posjetio je 14. siječnja svetište Gospe od Ružarija u Madhu, najpoznatije Gospino svetište u toj zemlji. U prigodnom govoru istaknuo je Marijin primjer praštanja onima koji su joj ubili Sina i time potaknuo puk da u njoj nađe nadahnuće i snagu za izgradnju budućnosti pomirenja, pravednosti i mira. (RV)

Postupak za proglašenje blaženim

O. Hernan Alessandri Morande bio je obljubljen i divna osoba u povijesti Schönstattskog pokreta. Preminuo je 18. prosinca 2007. u 72. godini, a Vatikan je odobrio da može početi postupak za njegovo proglašenje bla-

ženim. Zbog toga je provincijal o. M. Irureta 18. prosinca posjetio kardinala R. Ezzatija i s njime razgovarao. (NAS)

Međunarodna molitvena udruga

Međunarodna molitvena udruga, koja se oblikovala oko belgijskoga svetišta Djevice Siromaha u Banneuxu, svake večeri u 19 sati moli u svom sjedištu Gospinu krunicu. U isto vrijeme okupljaju se po mnogim mjestima diljem svijeta brojni kršćani na molitvu krunice i tako se s njima sjedinjuju. (JdA)

Kipovi Djevice Siromaha

Zahvaljujući vjerničkim darovima, tijekom g. 2014. Gospino svetište u Banneuxu u Belgiji, moglo je poslati 25 kipova Djevice Siromaha u različite krajeve. Petnaest ih je već stiglo na odredište, neki čekaju na carini, a nekoliko ih čeka na slanje. Nije uvijek lako srediti potrebne formalnosti na granici i carini, ali je Gospa dosjetljiva. Uprava svetišta nada se da će i ove godine Gospa doći u brojne krajeve u kojima ju traže. (JdA)

Radio Marija na mobitelu

Udruga "Svjetska obitelj Radio Marije", koja okuplja više od 70 marijanskih radijskih postaja na svih pet kontinenta, pustio je u optjecaj mogućnost svim svojim slušateljima na svijetu koji to žele, da mogu slušati svoj Radio i preko osobnog mobitela iako fizički nisu nazočni u svome mjestu. (Z)

Croatia semper fidelis

Pod tim naslovom objavilo je njemačko izdanje glasila Gospina belgijskoga svetišta u Banneuxu "Djevica Siromaha" kratak tekst popraćen brojnim fotografijama o hrvatskoj kapeli koja je sagrađena i blagoslovljena 20. rujna 2014. u krugu toga svetišta.

Bolesnici - blago Crkve

Današnje kulturalno i društveno suglasje skloni je prikriti fizičku krhkost, držati je samo nekim problemom, koji zahtijeva pomirenje sa sudbinom i pijetizam ili katkada odbacivanje osoba. Nacionalna talijanska zaklada za prijevoz bolesnika u Lurd i međunarodna svetišta (UNITALSI) pozvana je biti proročki znak i ići protiv te svjetovne logike, logike odbacivanja, pomažući onima koji trpe da budu protagonisti u društvu, u Crkvi i u samoj zakladi. Za promicanje stvarnog uključenja bolesnika u kršćansku zajednicu i za buđenje u njima snažna osjećaja pripadnosti, nužan je pastoral uključivanja u župama i udrugama. Radi se o stvarnom vrednovanju prisutnosti i svjedočenja krhkih osoba i onih koji trpe, ne samo kao naslovnika evanđeoskog djela nego kao aktivnih subjekata samoga apostolskog djelovanja.

Draga braćo i sestre bolesnici, ne smatrajte se samo predmetom solidarnosti i djelatne ljubavi, nego se osjećajte posvema uključeni u život i poslanje Crkve. Vi imate svoje mjesto, specifičnu ulogu u župi i u svakoj crkvenoj sredini. Vaša prisutnost, tiha ali rječitija od tolikih riječi, vaša molitva, svagdanje prikazivanje vaših patnja u jedinstvu s patnjama Isusa raspeto-ga za spasenje svijeta, strpljivo i rado-sno prihvaćanje vlastite zbilje, duhovni su izvor; bogatstvo za svaku

kršćansku zajednicu. Ne sramite se što ste dragocjeno blago Crkve!

Najsnažnije iskustvo koje zaklada UNITALSI tijekom godine proživljava jesu hodočašća u marijanska svetišta, napose u Lurd. I vaš apostolski stil i vaša duhovnost oslanjaju se na Presvetu Djevicu. Otkrijte im ponovno najdublje razloge! Posebno nasljedujte Marijino majčinstvo, majčinsku skrb koju ona ima za svakog od nas. U čudu na svadbi u Kani, Gospa se obraća poslužiteljima i veli im: „Što god vam rekne, učinite“, a Isus naređuje poslužiteljima da vodom napune amfore i voda se pretvori u vino, bolje od onoga koje je posluživano prije (usp. Iv 2, 5-10). To Marijino posredovanje kod Sina pokazuje Majčinu skrb za ljude. To je pozorna briga na naše istinske potrebe: Marija zna što nam treba! Ona se skrbi o nama, posređujući kod Isusa i tražeći za svakoga pojedinoga dar „novog vina“, tj. ljubav, milost koja nas spašava. Ona uvijek posređuje i moli za nas, posebno u trenutku kad je teško i kad smo slabi, u času klonulosti i izgubljenosti. Stoga joj se u molitvi Zdravomarijo obraćamo: „Moli za na, grešnike.“

Draga braćo i sestre, stalno se ufajmo u zaštitu naše nebeske Majke, koja nas tješi i posređuje za nas kod svoga Sina. Neka nam ona pomogne da svima, koje na putu sretnemo, budemo odraz Onoga koji je „Milosrdni Otac i Bog svake utjehe“ (2 Kor 1, 3).

(Iz govora sudionicima hodočašća UNITALSI, 9. studenoga 2013.)
Papa FRANJO

Zauzmi se kao Majka

**O, Marijo, Prijestolje Mudrosti,
uteći se kao naša Majka
za sve bolesnike i one koji
o njima vode skrb.**

**Učini da, u služenju bližnjemu koji trpi
i preko tog iskustva boli,
možemo prihvatiti i učiniti
da u nama uzraste prava mudrost srca.**

Papa FRANJO

(Iz Poruke za Svjetski dan bolesnika 2015.)

U službi Božje dobrote

Marija stječe cjelovito iskustvu i ima cjelovit uvid u Božju dobrotu, koja ni u kasnijim vremenima nije bila jasna niti uvjerljiva mnogima. Pjevajući *Veliča*, ona će to jasno i reći: *“Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje.”* Priznaje, dakle, Božju dobrotu koja nije ograničena na jedan naraštaj ili trenutak, nego se proteže kroz prostor i vrijeme od koljena do koljena. Doduše, rečeno na taj način, moglo bi djelovati da je Bog dobar samo prema strašljivcima, a ne prema svima. Marijine riječi ipak imaju sveopće značenje jer ona dobro zna da Bog ljubi sve ljude i ne odbacuje nijedno biće koje je stvorio. Dio je ljudi, na žalost, koji se zatvaraju pred Božjim djelovanjem, riječju i dobrotom, te njegova dobrota nema učinka u njihovu životu jer je odbacuju. S druge pak strane, oni koji imaju osjećaj strahopoštovanja prema njemu, njegovu životu i svetosti, prihvaćaju dar njegove dobrote i primjer su njezinih učinaka.

PO MARIJI UTJELOVLJENO DOBRO

Upravo zahvaljujući Marijinu strahopoštovanju za Boga, svim naraštajima do konca svijeta iskazana je Božja dobrota. Po njezinoj spremnosti i čašćenju Boga, svi su primili neizrecivu Božju milost. Marija ne promatra Boga isključivo kao strašna suca koji kažnjava, premda zna da nitko ne može izbjeći njegovu sudu, nego kao

dobra i milosrdna Oca koji prvenstveno nagrađuje one koji ga se boje. Njezino djelovanje motivirano je pozitivnom svijesću o njemu i njegovoj svetoj volji za spasenjem svih ljudi. Upravo takav stav sveti je strah kojim priznaje njegovo božanstvo, tj. njegovo oćinstvo nad svim stvorenim, napose nad ljudskim životom. Doista ga je doživljavala kao dobra Oca cijeloga ljudskog roda, i to u tolikoj mjeri da je znala da se ne može iznevjeriti svojim obećanjima, jer bi se iznevjerio svojem životu. A kolika je bila velika njegova dobrota, pokazao je kad je ljudskom rodu dao svoga Sina koji će svojim utjelovljenjem biti blagoslov svim naraštajima koji se Boga boje.

Utjelovljeni Sin Božji najveći je iskaz Božje dobrote, a Marija je bila prva prihvatiteljica utjelovljenog otajstva i darovateljica svijetu. Ponizno ga je prihvatila kao istinsko Svjetlo koje prosvjetljuje svakog čovjeka, kao utjelovljeno Dobro koje oplemenjuje svakog čovjeka, te ga je velikodušno dala svijetu da bude spasenje svih ljudi i svjetlo svih naroda, kako je rekao starac Šimun u Hramu. Božja dobrota nije ostala samo ideja ili naum, nego se u Isusu konkretizirala u najvećoj mjeri te je Marijina zasluga da je služila Bogu kako bi njegova dobrota došla na svijet na jedincat i neponovljiv način.

DOBROTVORKA BOLESNIH

Osim što je služila Bogu da se njegova dobrota utjelovi, Marija i dalje služi svojim zagovorom da utjelovljeni Božji Sin od koljena do koljena dopre do konkretna čovjek, napose najpotrebnijega njegove prisutnosti. Njezina skrb pokazivala se u brojnim svetišti-

ma, osobito na mjestima njezina ukazanja, kao u Lurdu u kojem su se dogodila tolika čudesa i ozdravljenja. Stoga je sv. Ivan Pavao II. blagdan Gospe Lurdske proglasio Svjetskim danom bolesnika. Ne samo onima s tjelesnom bolešću, nego i svakoj vrsti duhovnog bolesnika Marija pruža svoga Sina kao najbolji Lijek i pravog Liječnika. Kao što ga je nekad stavila starcu Šimunu u naručje da mu zasiti glad i žeđ za Bogom, tako ga stavlja svakom čovjeku, željnu okusiti Božje dobrote i milosne snage.

Jednako tako, Marija nam daje recept Božje dobrote, jer nam ukazuje da je ta dobrota nad onima koji ga se boje, kao što je bila na njoj. Njezina bogobožnost primjer je kako doći do Božjeg srca i kako priskrbiti sebi njegovu milost i zaštitu. Božja nam prisutnost postaje ljekovita ako sa strahopoštovanjem izgovaramo ime Švesilnoga i svetoga, tj. ako se čuvamo površnosti s kojom ga inače ljudi susreću i spominju. Liječimo se od

svojih bolesti ako u svojim postupcima imamo onaj sveti strah te se čuvamo svakoga grijeha i zla. Sebi i drugima vraćamo zdravlje ako ispovijedamo njegovo božanstvo i svemoć, tj. priznajemo njegovo gospodstvo, ali i njegovu očinsku ljubav nad čovjekom. Tko nema taj sveti strah pred Bogom, pokazuje da boluje od smrtonosne bolesti bezboštva i da nema prave svijesti ni o sebi, ni o drugome niti o Bogu. Njegovo djelovanje, čini i izbori, misli i riječi, puni su bolesnih nakana i ciljeva, jer ne poznaje konačni domet i cilj svoga života. Bježeći od Božjega milosnog djelovanja, postaje žrtva svoje samodostatnosti koja mu nije kadra podariti cjelovito zdravlje.

BUDIMO BOGOBOJAZNI

Potrudimo se, stoga, poput Marije, biti bogobožni i razmišljati o Božjoj dobroti s dužnim strahom i strahopoštovanjem. Ne budimo površni na način da ne uočimo pogubnost duhovne bolesti koja nas odvaja od Boga. Budimo otvoreni liječiti i svaku tjelesnu nemoć i pošast noseći u srcu Isusa svakom bolesniku, kao što je činila i čini nebeska Majka. Neka po nama i našem svjedočenju svi osjete da je Bog izvor svake dobrote, ne samo kao stvoritelj svega stvorenoga nego i kao dobar i milosrdan Otac koji se skrbi o svojoj djeci. Ne budimo preuzetni, nego otvorimo svoj duh i otkrijmo Boga prisutna u povijesti spasenja, dobroga Boga utjelovljena u naš život kao lijek besmrtnosti. Zahvalimo Mariji što nam ga je donijela i trudimo se po njezinu primjeru liječiti svijet njegovom dobrotom.

Ivan BODROŽIĆ

Ne kao i drugi

„Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade!“ (1 Sol 4,13).

„Kršćani se ne razlikuju od ostalih ljudi ni područjem gdje stanuju, ni jezikom, ni načinom života. Ne žive u svojim vlastitim gradovima, ne služe se nekim neobičnim jezikom, ne provode neki osobiti život... Žive u vlastitoj domovini, ali kao došljaci. Kao građani s ostalima imaju sve zajedničko, a sve trpe kao tuđinci. Svaka im je tuđa pokrajina domovina, a svaka domovina tuđina. Žene se kao i ostali i rađaju djecu, ali ne odbacuju još nerođene djece. Imaju zajednički stol, ali ne i postelju. U tijelu su, ali ne žive po tijelu. Provode život na zemlji, ali na nebu imaju domovinu. Pokoravaju se izglasanim zakonima, a načinom svoga života nadvisuju zakone. Ljube sve, a svi ih progone. Preziru ih i osuđuju...“ Tako Poslanica Diognetu, potkraj 2. stoljeća.

„Po tome će svi znati da ste moji učeniči: ako budete ljubili jedni druge“ (Iv 13, 35), kaže Isus.

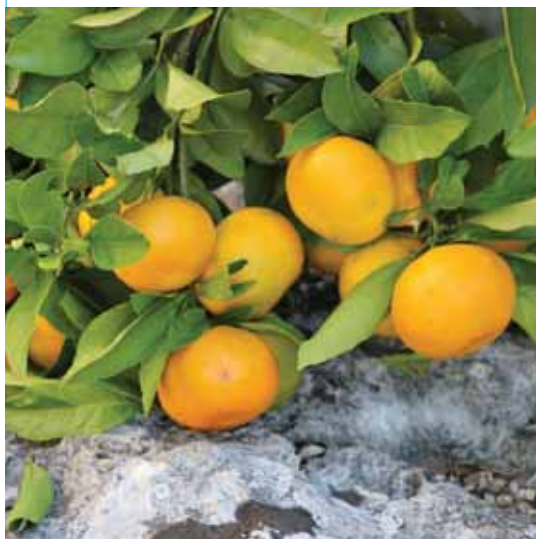
Apostol poziva kršćane da ne budu „kao drugi koji nemaju nade“. Stotinjak godina kasnije, vrlo kršćanski pisac tvrdi da se kršćani po odijevanju, hrani, običajima i uopće načinu života ne razlikuju od drugih, ali jedino da bi tim jače naglasio kako se u moralu i čestitosti ponašaju sasvim drukčije: imaju zajednički stol, ali ne i postelju. Drugi će kršćanski pisac provokativno dobaciti poganima: Nama

kršćanima sve je zajedničko, osim žena, a vama su jedino žene zajedničke! A ono što nam je Isus naredio, da nam ljubav bude znak raspoznavanja (identiteta), u prvim su stoljećima nekršćanski sugrađani doista zapažali i komentirali: „Gledaj, kako se ljube!“

IMA LI UOPĆE RAZLIKE

Jesmo li - i po čemu - ne kao drugi? Razlikujemo li se po ičemu, i po čemu, od pustih ateista, agnostika, komunista, skeptika, pozitivista, liberala...? Uostalom, gdje su ti drugi i drukčiji, ako je u Hrvatskoj gotovo 90% katolika, izjašnjenih u popisima 2001. i 2011.!? Gdje je tih gotovo 4 milijuna Hrvata katolika? Gdje su ti katolici u Hrvatskoj? Kako ih nema na našim ulicama, u uređima, poduzećima, u vladama i u Saboru, u medijima i svekoliku javnom prostoru? Čak - ni u crkvama! I tko to u Hrvatskoj proizvodi toliko nevaljalština, prljavština i kriminala?! Nije, valjda, da nam sve to čini onih preostalih 10%!

Koliko je „Hrvati katolika“ na izborima podržalo - svetogrđe? Gdje su bili na izborima?

Ako neki svećenik „usijane glave“ s oltara pošalje neku politički (ne)artikuliranu poruku, zašto se na njega diže kuka i motika iz svih mitraljeskih gnijezda vrhovništava, vlasti i drugogospodstava medija, a kada ta vrhovništva zloupotrebljavaju „oltar“ svojih privilegiranih pozicija da s njega i nepitani nepristojno dovikuju da će glasovati protiv najnormalnije tvrdnje da je „brak zajednica muškarca i žene“, i još nepristojnije pozivaju građane, kojima su – svima ili bi barem trebali biti – predsjednici, premijeri, ministri itd. – da i oni tako učine, zašto bi to trebalo tolerirati kao njihovo normalno demokratsko pravo i građansku slobodu, jer to kao nije zloupotreba „oltara“? Dakle, gdje se polovica od tih 90% Hrvata katolika nekidan izgubila na biralištima? Tko je dao 49% glasova čovjeku koji je u pet godina s najviše pozicije u Državi tako malo učinio, a u to malo rado je javno, pa i nepitan, ispovijedao svoj agnostički credo, i u isto vrijeme svetogrдно prisvajao Isusova evanđeoska svojstva nazivajući se u predizbornim proglasima „svjetlom svijeta“ i „pravim putom“, a s druge je strane čak nekoliko puta tepao o kapama partizankama s petokrakom, i to baš onim izvornim „sa tri roga – borimo se protiv Boga!“ da su, ni manje ni više, nego „simbol ljubavi“?! Sic! I time se svetogrдно nabacio na desetke tisuća nevinih ljudi, uključujući nemoćne starce, djecu i žene, kojima su ti „simboli ljubavi“ bili zadnji snimak ovoga svijeta dok su ih darivali metkom ili žive bacali u jazovke i rudarska okna. I čovjeku kojega partijski šef u predizbornoj kampanji dijeli lekcije i uvrede hrvatskim biskupima,

uporno svoje političke protivnike, bez razlučivanja, naziva kriminalcima, i napokon necivilizirano vrijeđa demokratski izabranu predsjednicu države. Požurio sam oprati ruke – u lukšiji! Tko zna zašto – dobro zna!

ILI SMO POTPUNO KAO I DRUGI

Da ne tugujete (i ne svadbujete) kao i drugi – bez nade! Pavao ne kaže da kršćani ne smiju tugovati. Jedino traži da ne tuguju kao i oni bez nade. A Tobija kaže zaručnici Sari: „Djeca smo svetaca; ne dolikuje da se združimo kao pogani!“ Tuguju li kršćani danas i raduju li se, svetkuju li i piruju drukčije od onih „bez nade“?

Koliko osmrtnica: na vrhu križ, u dnu „Počivao u miru Božjem!“, a između hrpa skeptična ili nihilističkog bunčanja? Od vjere u uskrsnuće, od Božjeg srca, od Kristovih „stanova u kući Očevoj“, od njegova i našeg uskrsnuća, od vječnog života... ni traga! Posve kao i drugi „koji nemaju nade“!

Slično je i s vjenčanjima i svadbama. I kršćani sve više vjenčanja pa i sam brak pretvaraju u „sapunice“, na zaručničke tečajeve i na vjenčanje u crkvu mnogi mladi, pa i malo manje mladi katolici dolaze pravo iz bračne postelje, sve češće su mlade pred oltarom u bijeloj vjenčanici – s trbuhom do zuba! Prije vjenčanja mjesecima, neki i godinama, žive kao da su vjenčani, a kad se napokon vjenčaju, htjeli bi živjeti kao da nisu vjenčani...

KRŠĆANSKA SAVJEST I KRAVA

Što se tiče savjesti – krava je naša! Tu smo sarkastičnu uzrečicu rado upotrebljavali već od sjemenišnih dana. Pred pitanjima savjesti, naime, lako

pronalazimo izlike, iznimke, opravdanja: zaobilazi se porezne obveze, potkrada se poslodavca, u crkvi podalje od onih kojima se nije spremno pružiti ruku, darove se prinosi i najveći Kristov dar Euharistije se prima iz nedjelje u nedjelju ili čak iz dana u dan u istom redu s mnogo „braće koji imaju nešto protiv tebe“...

Mnogi hrvatski „katolici“ psuju više i „maštovitije“ od drugih. Čak i koji su svake nedjelje na misi. I brojni od tih pred oltarom glasno izriču Vjerovanje, a pola sata kasnije s društvom u kafiću još glasnije ispovijedaju neki svoj trapavi skeptizizam: Možda... ili Bog ili priroda... a opet, tko bi ga znao, nitko se nije vratio...?!

PRELAKO NAM NOS PROKRVARI

Naš Učitelj nam je najavio: „Ako su mene progonili, i vas će!“ (Iv 15, 20). A mi bismo baš htjeli da nas nitko ne dira i krivim nas okom ne pogleda. Umah nam se krv popne u obraze i na taknuti nos poteče. Iako često imaju i te kako „rašta“, kako kažu u Zagori. Pa i kad nas napadaju preko mjere, kad nas zlobno i zločesto kleveću, zaboravljamo onu Petrovu: „Neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili makar kao nametljivac, ako li kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga“ (1 Pt 4, 15-16). Kad smo već kod postotaka, bilo bi dobro provjeriti „koliko posto“ trpimo kao kršćani, a koliko iz drugih razloga, osobito zato što – nismo kršćani! I, napokon: Ako nas prestanu napadati kao kršćane, opipajmo se i provjerimo – jesmo li uopće još živi!

Stanko JERČIĆ

Gospa od baldahina

Kao dio božićnog izdanja, marka je izdana 14. prosinca 1983. u Liberiji (Afrika) u prigodi 500. obljetnice rođenja talijanskog slikara Raffaela Sanzija (1483.-1520.), a dio je serije od šest vrijednosti:

6c - Obrezanje Kristovo,
15c - Poklonstvo kraljeva,
25c - Navještenje,
31c - Madona - naša marka,
41c - Sveta obitelj,
62c - Madona,

a prati ih i blok veličine 102 x 78 mm u vrijednosti od 1,25\$, također s likom Madone. Veličina zupčanja izdanja je 13 3/4.

Motiv je jedna od nedovršenih Raffaellovih Madona, ulje na dasci (276 x 224 cm), nastalo oko 1508. godine. Naslov dolazi od baldahina, kojega je oko g. 1697 dodao Agostino Cassana. Marija sjedi na prijestolju držeći Dijete na koljenima. Na dijelu slike koji se na marki ne vidi četiri su sveca oko Marijina prijestolja. S Gospine desne je sv. Petar, kojega Isus gleda, a do njega je sv. Bernard, zaštitnik monaškog života. Gospi s lijeve su sv. Jakov mladi i sv. Augustin, a uz podnožje prijestolja su dva i uz baldahin druga dva anđela. Slika je u muzeju palače Pitti u Firenzi.
Robert PERIŠIĆ

Sreo Isusa u Lurdu

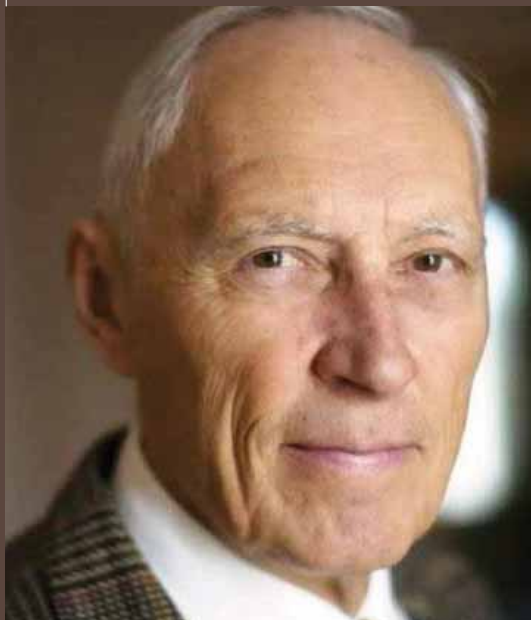
Roden je g. 1933. u Bordeauxu u Francuskoj. Nije kršten. Odgajan je u ateističkoj obitelji. Završava medicinu, specijalizira urologiju i ginekologiju. Veoma je cijenjen kao liječnik u klinici, kojoj g. 1975. postaje ravnatelj. Svojim pacijentima propisuje kontracepcijske i abortivne pilule i prije legaliziranja, a obavlja i sterilizaciju. Teški materijalist i protukatolik, s 36 godina ulazi među masone. Postaje veliki meštar jedne od najmoćnijih loža *Francuskoga Velikog Orijenta* i član Socijalističke partije Francuske. To mu otvara mnoga vrata. Riječ je o *Mauriceu Cailletu*, koji, za boravka u Lurdu – susreće Isusa i obraća se.

Kako do toga dolazi, opisuje g. 2008. u svojoj knjizi "Bio sam mason. Moje obraćenje s masonstva na vjeru". Na vrhuncu karijere, naime, g. 1984. prati teško oboljelu suprugu Claude u Lurd. Ne vjeruje u Gospina ukazanja i čudesna ozdravljenja, ali mu Lurd pada na pamet, jer je uvjeren da je to mjesto puno „pozitivnih energija“. Ondje se iznenada obraća i odlučuje napustiti masonstvo za koje kaže da u Francuskoj promiče rastavu braka, pobačaj, civilni brak i istospolne zajednice, manipuliranje embrijima, nekažnjavanje lakih droga i ozakonjenje smrti iz samilosti. Prvi put nazoči misnom slavju u kripta lurdskeg svetišta, kamo se sklanja od hladnoće. Supruga je dotle u kupkama. Kad iz svećenikovih usta

čuje: „Molite i dobit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se“, ostaje zbunjen. Te riječi čuje prvi put na dan svoje inicijacije u masonstvo i ponavlja ih uvodeći među masone nove članove. Nakon toga čuje glas: "Dobro je da moliš za ozdravljenje Claude, ali što ćeš ti žrtvovati?" Na to smogne snage i prikazuje se Bogu: mala stvar, ali velika za ateista koji za Boga ne može ni čuti više od 40 godina. Po završetku mise, pristupa k svećeniku i moli za krštenje. To je početak puta koji ga dovodi do obraćenja. Nailazi pritom na brojne poteškoće. Mora se odreći liječničke karijere, a izbačen je i iz Partije.

Sa suprugom je u Španjolskoj, gdje aktivno živi katoličku vjeru. Objavljuje više knjiga u kojima ističe kako između masonstva i kršćanstva nema kompromisa. Čuvan je da ga ne bi ubili.

Kamenko JOLIĆ

Suradnica u djelu otkupljenja

Katolička predsaborska teologija, na tragu nauka crkvenog učiteljstva, posebno pape Pija X., razvila je bogat nauk o Marijinoj suradnji u Kristovu djelu otkupljenja. On je sažet u naslov: *Marija Suotkupiteljica - Corredemptrix*. Blizak nauk i naslov Mariji Suotkupiteljici jest i naslov *Posrednica svih milosti*. Naravno je, i prema teolozima koji su zastupali tezu o Mariji Suotkupiteljici, da je Krist jedini otkupitelj i jedini posrednik između Boga i ljudi. No ti su teolozi isticali Marijinu ulogu u djelu otkupljenja govoreći kako njezin udio u njemu daleko nadilazi ono što drugi pojedini ljudi, sveci i svetice, pa čak i anđeli, mogu učiniti jedni za druge, odnosno za druge. Tako su govorili da nas je Krist otkupio po zaslugama koje proizlaze iz njegovog božanskog dostojanstva (*meritum de condigno*), a Marija je doprinijela tom otkupljenju po prikladnosti (*meritum de congruo*). To valja malo objasniti. Krist je, naime, jedini otkupitelj i jedini posrednik između Boga i ljudi, cijelim svojim životom, svime što je rekao i učinio, svim otajstvima svoga života, osobito otajstvom svoje smrti i uskrsnuća, otkupio ljudski rod, tj. svima je otvorio put u zajedništvo s onim što je vlastito samome Bogu. Reći da je Krist jedini i sveopći spasitelj ljudi ne znači istodobno da će se svi ljudi nužno spasiti. Spasit će se oni koji prihvate spasenje koje on nudi; oni koji

U Gospinu zagrljaju

Tko zna kako bi na tom svijetu bilo da je sve oko nas normalno, kako je i Bogu milo?! Ali tako ipak nije, i zbog toga, žao mi je! Dobro znam da svaki pomak, svaki plus na mojoj strani u zemaljskom zavičaju Božje ljubavi je djelo pravo čudo na vidjelu po Gospinu zagovoru u Njezinu zagrljaju.

Vinka TOKIĆ BURILO

budu znali i umjeli u vlastiti život primiti i ugraditi milost koju on nudi. Drugim riječima, objektivno djelo otkupljenja koje je Krist ostvario valja „kanalizirati“ u vlastiti način, tj. ono što Krist nudi valja prihvatiti i živjeti, odnosno objektivno otkupljenje učiniti vlastitim subjektivnim spasenjem. Upravo je u tom „kanaliziranju“ otkupljenja velika odgovornost svih kršćana prema drugim ljudima. Svi su oni pozvani i odgovorni spasenje koje Krist nudi ugraditi ne samo u svoj vlastiti život nego i drugima pomoći da dožive ponuđeno spasenje. U tom smislu svi kršćani, na neki način, postaju suotkupitelji, s Kristom, jednim i sveopćim otkupiteljem.

KAKO PROMATRATI MARIJINU ULOGU

U toj se točki postavlja pitanje: treba li ulogu bl. Djevice Marije u djelu otkupljenja promatrati upravo na toj crti, naime na crti onoga što su svi kršćani dužni učiniti jedni prema drugima, ili njezina uloga nadilazi ono što pojedini kršćani čine i mogu učiniti jedni za druge? Dok veći dio teologa tvrdi upravo to, manji ih dio drži da je Marija sudjelovala ne samo u „kanaliziranju“ spasenja koje je Krist ostvario, nego da je imala udjela i u djelu objektivnog otkupljenja. II. vatikanski sabor ne donosi potpunu jasnoću o tom pitanju. Čak je, zbog ekumenskih razloga, izbjegnuto i naslov *Suotkupiteljica*, a naslov *Posrednica*, naveden je u nizu drugih marijanskih naslova (usp. *Svjetlo narodâ*, 62). Ipak, u govoru o Marijinoj suradnji u djelu otkupljenja veli kako je Marija „time što je Krista začela, rodila, hranila, u hramu ga Ocu prikazala, i sa svojim

Sinom, dok je na križu umirao, trpjela, na sasvim osobit način sudjelovala u Spasiteljevu djelu, poslušnošću, vjedom, ufanjem i žarkom ljubavlju, da obnovi vrhunaravni život duša“ (*Svjetlo narodâ*, 61). Marija je, uči Sabor, „na sasvim osobit način“ sudjelovala u djelu otkupljenja. Taj „sasvim osobit način“ očito valja razumjeti na način koji nadilazi ono što pojedini kršćani mogu učiniti jedni za druge. Zbor svoga „sasvim osobita načina“ sudjelovanja u djelu otkupljenja Marija je „postala majkom u redu milosti“ (*Svjetlo narodâ*, 61) i po tome je njezina uloga jedincata u povijesti spasenja.

PLOD MUKE, ALI I LJUBAVI

Ako se veličina onoga što pojedini kršćani mogu i trebaju učiniti jedni za druge u djelu otkupljenja mjeri njihovom blizinom s Isusom Kristom, onda je jasno kako ono što je Marija učinila daleko nadilazi sve ono što bilo tko može učiniti za drugoga. Ne samo zato što je ona Majka Otkupiteljeva, nego zbog toga što je tijekom cijelog njegova života najuže bila s njime povezana. Kristovo djelo otkupljenja plod je ne prvenstveno njegove muke i trpljenja, nego njegove ljubavi prema Ocu nebeskom i nama ljudima. A nitko nije tako sveobuhvatno i duboko ljubio Boga i ljude poput Marije. Također, ako dubina boli i patnje odgovara veličini ljubavi, jasno je kako je Marija pod križem postala „kraljica mučenika“, a istodobno je svojom ljubavlju bila okrepja svome patećem i umirućem Sinu. Time je postala najizvršnja suotkupiteljica svih ljudi, u zajedništvu s Kristom, jedinom i sveopćim otkupiteljem.

Mladen PARLOV

Bernardin Sijenski o Djevici Mariji

Bernardin je rođen g. 1380. u dobrostojećoj obitelji u Massa Maritima, nedaleko od Sijene. U ranoj mladosti ostaje bez oca i majke. Rodbina iz Sijene uzima ga i odgaja u bogobojaznosti i pobožnosti prema Gospi. Na gradskim zidinama privlači ga freska Marijina uznesenja, koju mlad posjećuje i moli Djevicu Mariju izražavajući joj posebnu ljubav, izabirući je za svoju zaručnicu. Kad je kuga g. 1400. zahvatila Sijenu i pokosila cjelokupno bolničko osoblje, Bernardin se javlja kao dragovoljac i mjesecima njeguje kužne bolesnike, pri čemu od nje i sam obolijeva. U borbi između života i smrti u njemu sazrijeva životna odluka. Po završetku studija govorništva i filozofije te doktorata iz prava, prodaje svoja dobra i dobit dijeli siromasima. U 22. godini stupa među franjevce, one stroga života i doslovna opsluživanja pravila. Dvije godine kasnije postaje svećenikom, nakon čega mu poglavari povjeravaju službu propovjednika. Obilazi sela i gradove, naviješta Evanđelje diljem čitave Italije. U svojim propovijedima potiče na obnovu ćudoređa, živeći u skladu s Božjim zapovijedima.

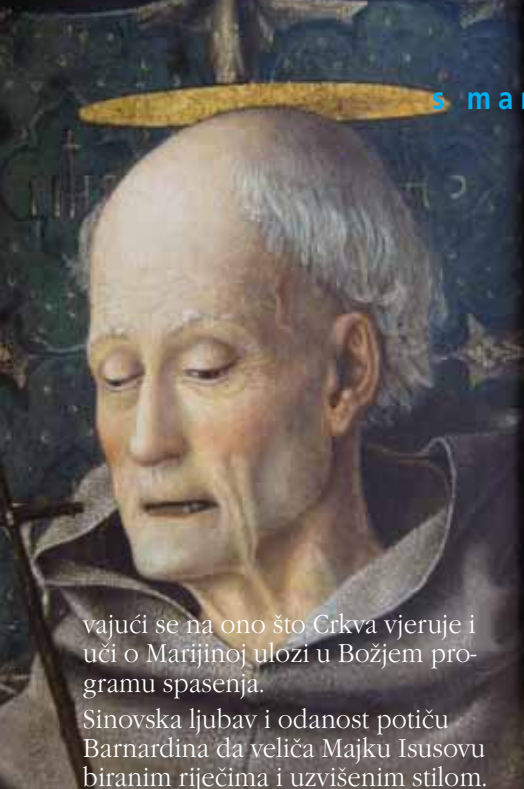
PUTUJUĆI MISIONAR

Bernardin zanemaruje svoju učenost i približava se običnu puku služeći se svagdanjim govorom. Evanđeosku poruku spretno pretače u pučku uljudbu onoga vremena i, po Isusovu primjeru, govori tako da ga i neuki mogu razumjeti. Propovijeda o

Božjem milosrđu, grešnike poziva na obraćenje, svima naviješta spasenje u ime Isusovo. Nastupa zanosno i uvjerljivo. Životom svjedoči što riječima naviješta. Mase hrle čuti njegove propovijedi. Približuje se svojim slušateljima do te mjere da postaje tumač njihovih osjećaja. Pruža im odgovore na njihove poteškoće, pokazuje put k Bogu, upućuje u kršćanski život, potiče na ljubav prema Gospi. Na poseban način promiče pobožnost imenu Isusovu i odanost Gospi. Ostaje vjeran svojoj pučko-misionarskoj službi do kraja života. Strpljivo podnosi bolest koja ga nemilo kuša. Umire g. 1444. u Aquili gdje je i pokopan u crkvi koja je kasnije njemu i posvećena. Šest godina nakon smrti proglašen je svetim, a blagdan mu je 20. svibnja. Bernardinove misli o bl. Djevici Mariji sabrane su u zbirci od 11 govora na latinskom jeziku i osam propovijedi na pučkomu talijanskom. Svi govori odnose se na otajstva i događaje iz života Majke Isusove. U propovijedima je pod utjecajem franjevac Petra Olivija i Ubertina od Casale. Njegov nauk praktične je naravi. Poziva na život u skladu s Evanđeljem i vjernička srca napaja pobožnošću prema Gospi. Tvrdnje utemeljuje na svetopisamskim izvorima, predaji svetih otaca i crkvenih pisaca.

PROMICATELJ MARIJANSKE POBOŽNOSTI

Stručnjaci prepoznaju određene razlike među Bernardinovim propovijedima na latinskom i onima na pučkom jeziku. Na pučkom nastoji pobuditi srca slušatelja i oduševiti ih za pobožnost prema Majci Isusovoj, a na latinskom nastupa kao bogoslovac, pozi-

vajući se na ono što Crkva vjeruje i uči o Marijinoj ulozi u Božjem programu spasenja.

Sinovska ljubav i odanost potiču Barnardina da veliča Majku Isusovu biranim riječima i uzvišenim stilom.

Za nj je Marija najotmjerenije i najuzvišenije stvorenje poslije Isusa, kraljica je neba i zemlje, kruna svega stvorenja. Njezino savršenstvo uzdiže je iznad svih stvorenih bića. Obdarena je svim darovima kojima je Bog obdario i još uvijek obdaruje svoja stvorenja. Tumačeći anđeoski pozdrav, tvrdi da bl. Djevica nadvisuje svako ljudsko stvorenje odličnošću svoje naravi, obiljem primljene milosti i slavom na koju je predodređena:

*„Gospom je postala po svom uznese-
nju kad je bila uzdignuta nad sve
anđeoske zborove postavši kraljica
neba i anđela. Čudesno je prosvijet-
ljena u trenutku ulijevanja duše u
tijelo, još čudesnije pri začecu Sina
Božjega, ponajviše pak u svom uzne-
senju i proslavljanju.“*

Marijina veličina i savršenstvo takvi su i toliki da ih se ne može primjere-
no shvatiti ni izraziti. Upravo takvu osobu Bog je želio da bude dostojna majka njegovu Sinu. Zbog toga njezina veličina odgovara otajstvu njezina bogomajčinstva. Predodređena je zajedno s Kristom. Punina milosti i njezina uloga u otajstvu Kristova utjelovljenja, zajedno s patnjom na Kalvariji i uznesenjem na nebo, čine da je Marija osoba najbliža Kristu i s njime najviše usklađena.

MARIJINA SVETOST

Barnardin se ne upušta u teološke razmirice svoga vremena glede Marijina bezgrešnog začeca, zbog čega se parbe dominikanci kao protivnici i franjevci kao pristaše pobožnoga mišljenja. Njegov stav o tom pitanju nije razgovijetan. U središtu promišljanja je svetost bl. Djevice Marije. U vidu uloge božanskog majčinstva, Bog je obdaruje puninom milosti. Njezino začecje i njezin život ne poznaju nikakav oblik grijeha. U trenutku Kristova utjelovljenja, u njoj se događa izvanredan Božji zahvat, koji je učvršćuje da čini dobro i oslobađa od grešne požude. Barnardin je velik pobornik Marijina sveopćeg posredništva, sljedbenik je franjevačke škole koja stavlja Krista u središte svega stvorenja i bogoslovnog nauka. Prema učenju franjevačke škole, Kristovo utjelovljenje, njegovo učovječenje predviđeno je bez obzira na grijeh naših praroditelja. Zajedno s Kristom, predviđena je i Djevica Marija jednom te istom Božjom odredbom i promisli.

dar-ko

Učenica Gospodnja

Korizmeno vrijeme upućuje na mnogovrsne oblike pokore u kršćanskom životu. Sveto pismo i crkveno učiteljstvo ističu post, molitvu i milostinju. Njihovo prakticiranje potiče i izražava trajno obraćenje prema Bogu, drugima i samome sebi. Da bi vjernik to bolje čuo, ispravnije shvatio i djelotvornije primijenio u životu, treba trajno osluškiivati što mu Gospodin govori. Osobito to vrijedi za korizmeno vrijeme što je „*put kojim vjernici prolaze gorljivije slušajući riječ Božju i nastojeći oko molitve*“ (SC 109). Tako postaju pravi učenici koji „*slušaju riječ Božju, zadrže je u svom srcu i donose rod u ustrajnosti*“ (Lk 8,15).

UZOR UČENICIMA

Mi poštujemo i častimo Djevicu Mariju kao Bogorodicu jer je rodila Isusa Krista, Boga i čovjeka. To je instinktivno osjetila i jedna žena, kojoj evanđelje ne spominje ime, ali je poznata po izreci što ju je, zadivljena snagom i slatkoćom Isusovih riječi, veselo usklknula: „*Blažena utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!*“ (Lk 11,27). Time je htjela počastiti Isusovu majku jer je dobro znala da je svakom roditelju, a osobito majci, najveće veselje kad čuje pohvale na račun svoje djece. Taj usklik je izazvao Isusa da izreče: „*Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!*“ (Lk 11, 28).

Površno gledajući, čini se da je Isus tim riječima umanjio ulogu svoje majke Marije. Ali, prodirući dublje u smisao Isusova odgovora, lako ćemo zaključiti da Isus nije odbio pohvalu

na račun svoje majke, ni umanjio njezinu ulogu, nego je na prvo mjesto stavio slušanje Božje riječi i vršenje njegove volje, što je važnije od tjelesnog rođenja djeteta. A Marija, ne samo da nije iz Isusove pohvale isključena, nego je prva koja je povjerovala Gospodinu i zbog toga ju je Elizabeta proglasila blaženom. Bila je prva i prava vjernica, ali nije jedina. U tu se povorku uključuju svi koji vjeruju Bogu i svoj život prilagođuju njegovim zapovijedima. I zbog toga su blaženiji i od same Bogorodice.

To nam potvrđuje i evanđelist: „*Tko je majka moja, tko li braća moja? I pruži ruku prema učenicima: Evo – reče – majke moje i braće moje! Doista, tko god vrši volju Oca moga koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka*“ (Mt 12, 48-49). Mariji pripada pohvala prvenstveno jer je povjerovala Bogu, a tek potom jer je i rodila Sina Božjega. Tu je istinu izrazio sv. Augustin koji, tumačeći Matejeve riječi, piše: „*Zaista je sveta Marija vršila volju Očevu, i zato je za nju više što je bila učenica Kristova nego što je bila majka Kristova; sretnija je što je bila učenica Kristova nego što je bila majka Kristova.*“ (Govor 25,7).

NAJSIGURNIJI PUT POKORE

Marija je slušala što joj Bog govori, pamtila i prebivala u sebi sve to pa i onda kad *nije razumjela što je rekao* (Lk 2,50). Ali je vjerovala da treba učiniti što On kaže, što je savjetovala i slugama na svadbi u Kani. To Crkva ispovijeda u predslavlju mise „Sveta Marija, učenica Gospodnja“ kad kaže da se „*Djevica Marija, s pravom proglašava blaženom, jer je bila dostojna iz čiste utrobe roditi Sina tvoga, ali se zasluženo zove još blaženijom, jer je ostala učenicom utjelovljene Riječi, pomno tražila tvoju volju i vjerno je izvršavala*“ (Zbirka misa BDM, str. 36-37). Mi bismo nadodali: sve do križa na Kalvariji uz koji je stajala u društvu Marije Kleofine i Marije Magdalene (Iv 19, 25).

Crkva preporučuje vjernicima da u korizmi, poput Marije, prate Isusa na njegovu križnom putu kako bi se osobno pripremili za vlastitu Kalvariju i dočekali zoru uskrsnuća. To uključuje mnoga odricanja i pokornička vježbanja. A Katekizam upozorava da je „*najsigurniji put pokore svakodnevno uzimati svoj križ i ići za Isusom*“ (br. 1435). Važno je da to bude svagdano i do kraja. Tada s pravom možemo radosno iščekivati zoru uskrsnuća.

Korizmeno odricanje u današnjoj civilizaciji prakticiraju čak i oni koji su malo, ili nimalo, potaknuti vjerskim motivima. Danas su više popularni estetski i zdravstveni. Ne odbacujući ni njih, Crkva naglašava da je bit pokore prvenstveno borba protiv grijeha kao uvrede Bogu i snažan potporanj molitvi. Vježbanje u pokorničkim djelima učvršćuje volju u borbi protiv zla

u nama i oko nas. Zbog toga nam Crkva preporučuje da „*pokora korizmenog vremena treba biti ne samo nutarnja i pojedinačna, nego također vanjska i društvena*“ (SC 110).

Katekizam sažeto navodi oblike kršćanske pokore: „*Obraćenje se u svakodnevnom životu ostvaruje vanjskim znakovima pomirenja, brigom za siromašne, vršenjem i obranom pravdnosti i prava, priznanjem pogrešaka pred braćom, bratskom opomenom, preispitivanjem života, ispitom savjesti, duhovnim vodstvom, prihvaćanjem trpljenja te ustrajnošću u progonstvu zbog pravde*“ (br. 1435).

U IŠČEKIVANJU ZORE USKRSNUĆA

Pokornička djela i čitava korizma nisu svrha samima sebi nego su sredstva usmjerena prema konačnom pobjedničkom trijumfu u uskrsnuću. U svemu treba slijediti redosljed središnjeg otajstva kršćanske vjere: po mucu i smrti Kristovoj prispjeti do slavnog uskrsnuća na vječni život. Crkva nam pokazuje siguran put u obrascima za liturgijska slavlja kroz korizmu. Među njima su i četiri misna za korizmeno vrijeme u *Zbirci misa BDM*. Na prvom mjestu je spomenuta misa „Sveta Marija, učenica Gospodnja“. Ona se „*iz opravdana razloga slavi u korizmeno vrijeme*“ da se približi Majka Gospodinova, učenica Gospodnja i „*uzor učenika koji vjerno čuva riječi života*“ (zborna).

Veoma su poticajne riječi popričesne molitve u kojoj molimo Boga „*da slijedimo primjere bl. Djevice, budemo pravi učenici Kristovi te njegove riječi pomno slušamo i vjerno čuvamo.*“

Marko BABIĆ

Život kao Božji dar

Veljača, u hrvatskom jeziku jedini „ženski“ mjesec, kao i svaka prava žena obiluje zanimljivim i sadržajnim izazovima svagdašnjem životu. O prevrtljivosti, nestalnosti i nepredvidivosti meteoroloških prilika u tomu najkraćem mjesecu u godini ne ću, nego o nečemu što je već postalo tradicionalno i obilježava mjesec veljaču.

DAN ŽIVOTA

Ova je godina tematski obilježena onima koji žive posvećenim životom, a da bi se netko mogao posvetiti, treba se začeti, roditi, odgojiti i posvetiti.

Već je 20. godina otkako se odlukom Hrvatske biskupske konferencije prve nedjelje u veljači u Crkvi u Hrvata obilježava Dan života. Toga dana na poseban se način naglašava važnost dragocjenoga Božjeg dara života, bez kojega ne bi bilo ni nas. Život koji je u našem vremenu ugrožen s mnogih strana, zaslužuje poštovanje i zaštitu od začeca do prirodne smrti. To je ono na što smo pozvani, bez obzira na naše profesionalno opredjeljenje i životnu dob.

DAN BRAKA

Svjetski dan braka obilježava se druge nedjelje u veljači. Na poticaj članova Hrvatske zajednice bračnih susreta i Savjetovališta za brak i obitelj Splitsko-makarske nadbiskupije, od Dana života do Dana braka u gradu Splitu se od g. 2010. već šestu godinu obilježava Tjedan braka, a domaćin mu je koja

od gradskih župa. Njegov slijed odvija se tijekom šest večeriju. Nakon mise je predavanje ili životno svjedočanstvo na temu braka i obitelji. Nastupaju bračni parovi, svećenici, profesori, teolozi, liječnici i stručnjaci iz različitih područja koji svojim znanjem, životnim i vjerničkim iskustvom govore i svjedoče o važnosti braka kao Božjeg nauma za zdrav, plodan, uspješan i nezamjenjiv temelj obitelji. Ljubav i obećanje na vjernost koje slobodnom privolom zaručnici izreknu u trenutku svoga vjenčanja ima doživotno jamstvo, ako se pritom ne zaboravi da je Bog onaj koji daje jamstvo ljubavi. Naša ljudska narav i naše slabosti brzo bi iščezle unatoč obećanju na vjernost, kada u biti ne bi bilo istinske ljubavi koja se obnavlja u osobnom i zajedničkom susretu s Gospodinom. Kroz tjedan braka upravo se želi, i ne samo parove, ohrabriti i posvjedočiti im da život u dvoje, premda je zahtjevan, može biti i veoma lijep.

DAR ŽIVOTA

Premda je moguće začece i izvan tijela, majčino krilo je najpovoljnija sredina za rast i razvoj ljudskog ploda. Moguć je život i izvan obiteljskoga gnijezda, ali je obitelj najizvrsnija sredina za prihvaćanje novog života kroz rađanje, udomljenje i usvajanje. Bračni odnos temeljni je odnos zdrave obitelji. To se ne smije zaboraviti ni u jednom spletu, u kojem se govori i brine o broju poroda, opstanku, obitelji i zdravu ljudskom društvu. U bračnom zagrljaju prirodno je mjesto nastanka novog života. Oni koji nisu imali priliku ni sreću odrasti u obite-

li, kad osnuju svoju obitelj, izuzetno je cijene. Obitelj otvorena životu prima od Boga novi život kao najvrjedniji Stvoriteljev dar živoj stvaralačkoj ljubavi dvoje supružnika.

POSVEĆENI ŽIVOT

Ako bude djece, bit će duhovnih zvanja i različitih zanimanja, bit će brakova i obitelji, a jednako tako i svećenika, redovnika i redovnica. Za to su nam potrebne molitve: svagdanje osobne i obiteljske, molitve čitave vjerničke zajednice, misna slavljaja... Na blagdan Svijećnice obilježava se dan posvećena života. Od ono malo pozvanih koji se još odazivlju i prepoznaju pozive, ostaju samo odabrani. Žetva je velika, a radnika malo. Molimo Gospodara žetve da nam pošalje svete svećenike, redovnike i redovnice, kao i mladiće i djevojke

koji će svoje posvećenje, prigrlljujući evanđeoske savjete, živjeti u svijetu. Molimo jedni za druge, po molitvi i mi rastimo u ljubavi, ljubavi koja postaje veća kad se dijeli i kad se molitvom ustostručava. Tada još na ovom svijetu bivaju vidna velika djela onih koji su ostavili i oca i majku, i braću i sestre, sve što su imali, i osobni komod, i odazvali se Božjem glasu.

NEKA MI BUDE

„Ako danas glas mu čujete, ne budite srca tvrda,“ pjeva biblijski pjesnik.

„Neka mi bude po riječi tvojoj!“ (Lk 1, 38), rekla je Marija. Danas ne kao nika-da dosad, nego danas kao i dosad, uvijek je trebala mjera hrabrosti, osobnoga rizika s povjerenjem, da onima koji se uzdaju u Gospodina i koji prvo traže njegovo kraljevstvo, baš kao i poljskim ljljanima i pticama neće ništa uzmanjkati. Kad se nađu u iskušenjima kao Marija, ili na putu u nepoznato, ali uvijek s Kristom i za Krista, nikad ih Gospodin neće ostaviti.

U ovom nestalnu vremenu u našim nesigurnim zanimanjima i napuštenim domaćim ognjištima, nepoučenu narodu, koji se mnogočime više ne oduševljava, a kako i može, kad ne prepoznaje vrjednote i ne razlikuje duhove, obratimo se Mariji: Majko Marijo, budi nam zvijezda vodilja u burama i olujama vremena koje je pred nama. Umnoži našu vjeru, učvrsti ufanje i daj nam Ljubavi po kojoj nestaje strah od rađanja, braka i života posvećena Bogu. Najvjernija Odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom!

Danijela DE MICHELI VITTURI

Pariški student i romanist *bl. Ivan Merz* posebno je promicao štovanje Gospe Lurdske. Hodočastio je prvi put u Lurd g. 1921. i, doživjevši snažne dojmove, o čudesnim ozdravljenjima informirao hrvatsku javnost u članku *Dva čuda u Lurdu*, objavljen u *Narodnoj politici*. Zatim piše kritičku studiju *Zolin Lurd* u kojoj navodi falsifikate koje je Emil Zola unio u svojem romanesknom prikazivanju Lurda i tamošnjih čudesnih ozdravljenja te je objavljuje u *Hrvatskoj prosvjeti*.

Drugi put hodočastio je Merz u Lurd 1924. godine. Kao novinar, imao je pristup u sve ustanove, pa je bio očevidac rada komisija za lurdsku čudesa i susreo se s ljudima koji su u Lurdu doživjeli ozdravljenje.

Dokumentirao je strogost lurdskih liječnika, posebice dr. Marchanda. Ako nisu bili sigurni u neobjašnjivo i potpuno ozdravljenje, nisu dopuštali da se preuranjeno govori o čudesnom izliječenju. Dojmove je bilježio u dnevnik i, po dolasku u Zagreb, o tome objavio knjižicu *Najnovija čudesa u Lurdu*.

Popularno naučna knjižica "Hrvatskog katoličkog saveza", prevedenu i na njemački. U njoj je objedinio dnevničke zapise iz Lurda i nadopunio ih nizom članaka o Lurdu i lurdskim uslišanjima koje je tijekom g. 1924. objavljivao u nastavcima u *Katoličkom listu*.

PRONAĐENI DOKAZI ZA VJERU

Merz je bio promicatelj i organizator brojnih laičkih pobožnosti te je u *Nedjelji* izvijestio o slavlju Gospe

Lurdske u Zagrebu (br. 13/1924., str. 3-4). Napisao je g. 1925. znanstveni rad *Lurd u francuskoj književnosti*, u nastavcima objavljivan u časopisu *Za vjeru i dom* (od broja 1 - do 6/7), i stručno popularni članak *Naša Gospa Lurdka*, objavljen u *Glasniku sv. Ćirila i Metoda* (br. 2/1925., str. 25-26).

U Lurdu je Merz pronašao velik dokaz za istinitost kršćanske vjere te je u pismu ing. Dragi Maroševiću g. 1921. opisao svoj doživljaj: *"Ti se tamo u Lurdu nalaziš pokraj Nje; Ona tamo izdiže glavu iznad Pirineja, drži u naručju Boga - zamisli si Boga, koji može sve zvijezde koje se gore blistaju da razmrska jednu o drugu.*

Dakle pred tobom je Ona - to je jedan realan osjećaj koga se ne možeš otresti - a tisuće vjernika po noći (svaki s upaljenom svijećom u ruci) idu u serpentinu uz brežuljak i pjevaju bez prestanka Ave, Ave, Ave Maria. Svaka svijeća koja trepti to je jedna duša, koja će danas, sutra ili za koju godinu k Njoj. Oh, bože li što prije doći taj čas, čovjek tamo pomisli, jer zaista tamo ima neki 'predokus' Neba." U nastavku pisma, Merz svjedoči kako je upravo u Lurdu „naučio što je krunica“ koja mu postaje „odsele najbolji prijatelj“, jer je ranije imao određene kušnje: *"Prije Lurda, iskreno priznajem, bila je u dnu duše neka sumnja, neki osjećaj da li se ja ne molim kakvome fantomu moje mašte?"*

VEČERNJA PROCESIJA

Snagu Merzova doživljaja Lurda iskazuju njegovi nadahnuti dopisi, između kojih donosimo jedan koji, pjesničkom snagom, opisuje lurdsku noćnu procesiju: *"Kod drugih se riječi svijeće u znak oduševljenja opet dizale gore prema*

zvjezdama, a kad je pjesma došla do riječi 'et unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam', kao da se to užareno jezero podignulo za metar više i sav je narod polako i pobožno pjevao svaki ovaj atribut Crkve: jedne, svete, katoličke i apostolske. - Činilo se kao da je tako prionuo uz svaku ovu riječ, da je teška srca prelažio na drugu. - Oh čarobne li bajke o rasvijetljenim crkvama, o vatrenim

rijekama i jezerima, zanosnim pjesmama čudesnim ozdravljenjima i svetim ljudima koji iz ljubavi bližnjemu žrtvuju život svoj, bajovita li prizora što ga Otac nebeski priređuje svojoj zemnoj dječici!"

Pojedine dojmove lurdskog pjevanja i obavljanja hodočasničkih svečanosti Merz je nastojao prenijeti i u organiziranije hodočasničkih pobožnosti koje se odvijaju u hrvatskom nacionalnom svetištu - Mariji Bistrici.

PROROČANSKA OPOMENA

U prikazu lurdskih događaja, posebice u izvješćima o neobičnim ozdravljenjima, Merz je uvijek pisao racionalno, objektivno i dokumentirano, a ipak njegovi opisi ne samo da su duševno i pjesnički dommljivi nego od samog početka imaju i proniknuće u događaje svojeg vremena i proročansku opomenu ljudima, kao što to svjedoči odlomak: *"Lurdski događaji živa su istina i svatko se o njima može uvjeriti na vlastite oči. Oni su svesilan memento čovječanstvu da se obrati pravome i silnome Bogu. Ideja vodilja tim potresnim događajima bezuvjerskoga dvadesetog vijeka, kao da je izrežena u Zabarijinu pjevu. Lurdska čudesa morala bi 'prosvjettiti one, koji sjede u tami i sjeni smrtnoj i uputiti naše noge na put mira' (Lk 1, 79)."*

Svim time bl. I. Merz snažno je doprinio širenju pobožnosti prema Gospi Lurdskoj, posebice među hrvatskom katoličkom mladeži kojoj je bio predvodnik i uzor.

Hrvojka MIHANOVIĆ-SALOPEK

Veslačica u Gospinoj lađi

Godina posvećenog života povod je da upoznamo č. s. *Imakulatu Malinka*. Sestra Naše Gospe utemeljiteljica je, dirigentica i dugogodišnja voditeljica komornog ansambla *Collegium pro musica sacra*, kojemu je svrha svetom glazbom navješćivati Radosnu vijest, posebno njegujući i promičući hrvatsku sakralno-glazbenu baštinu.

- Kad ste osjetili Božji poziv?

- Rođena kao šesto dijete u obitelji, vjeru, poziv i sve darove života udisala sma od početka u roditeljskom domu, gdje se živjelo siromašno, molitveno i blagoslovljeno. Od ranog djetinjstva doživljavala sam Boga u osami i tišini promatrajući oblake i sunce, a u pjesmi moje majke nešto mi veliko doticalo dušu. Već sam tada osluškivala neki zov, koji mi je odzvanjao u srcu i trajno me privlačio. Nisam mogla zamisliti svoj život u okvirima kako ga žive ljudi iz moje svakidašnjice.

- Kako se Vaš poziv razvijao?

- Na dan prve sv. Pričesti, 21. lipnja 1944., jasno sam čula i spoznala Božji zov. Bitno mi je postalo jasno i pošla sam za Gospodinom. Započeo je i moj euharistijski život. Okrenula sam se duhovnom, jer me Isus jedini ispunjavao. Postao mi je intimni Prijatelj, s kojim sam rado drugovala u osami župne crkve. U tom razdoblju majka me nije uvijek razumjela, no otac je promatrao, šutio i upućivao me iz knjižice *Nasljeduj Krista*. U 10. godini već jasno želim biti redovnica. U

našem gradiću bilo je časnih sestara, ali se nijedna nije pozabavila djevojčicom koja jutrom dolazi na sv. misu. Vrijeme je bilo nabijeno političkim strahom tako da me nije primjećivao ni župnik, inače čovjek sveta života. Bile su to teške poratne godine.

- A Vi bili nestrpljivi?

- Da! Htjela sam već u 12. godini u samostan. Rastući u vjeri i dobi, a u ozračju stroga političkog režima, živjeli smo povučeno. Osim pjevanja i sviranja kod časnih sestara, nikakvih aktivnosti nije bilo u župi. Moj tata Rudolf poslije logora, župnik i sestre bili su na svoj način zlostavljani zbog vjere i politike. I ja u VII. r. osmoljetke. Napali su me u školi zbog vjere i htjeli mi dokazati da Boga nema. Zvali su me časnom sestrom zato što idem u crkvu, i to javno pred nastavnicima. Direktor me ispitivao i rugao mi se što već toliko idem u školu, a još uvijek vjerujem u Boga. Na kraju me je otpustio riječima: "Otpuštena si iz škole." No, nastavila sam pohađati školu, ali mi je matura bila uskraćena.

- I kad je pala konačna odluka?

- I danas je stablo u parku gdje sam prvi put čula od prof. Marice Rus o sestrama Naše Gospe u Zagrebu. Ondje je pala konačna odluka. Nakon dvije godine, ušla sam u samostan 25. kolovoza 1951. i nastavila školovanje. Ulaskom u samostan mislila sam da će svi moji problemi nestati glede vjere, ali oni su tek započeli. Škola i samostan – dva svijeta! Valjalo je živjeti dvostrukim životom. Bilo je mučno. Ipak, rasla sam u vjeri, redovništvu i struci te išla naprijed.

- Kako je išlo dalje?

- Poslije srednje škole uslijedila je postulatura, novicijat, zavjeti pa studij.

Prvi zavjeti bijahu za me i vječni. Blagoslov oca i majke, braće i sestara, blagoslov redovničke obitelji isprati me pred oltar. Nisam razmišljala što dalje, nego mi se činilo da dotaknuh cilj. Budućnost me nije zaokupljala. Prsten zavjetâ zablista mi na ruci, a i danas blista. Osjećala sam se kraljevski, i to bijaše moja čekana budućnost.

- *A onda kao mlada sestra?*

- Vrijeme koje sam provela kao mlada sestra prođe u studiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1960.-1965.). Neuspjesi i zapostavljanja bili su na dnevnom redu. Trpjela sam zbog vjere i staleža. Kada se uspjesi ipak nisu mogli do kraja zataškati, nastajala je borba u profesorskim savjestima. U svemu tome bila sam postojana na svom putu. Ipak, za vrijeme studija dva puta sam zbog teškoća htjela odustati. Moji su me podržavali da ne klonem i pomogli mi da izdržim. Diploma je bila pobjeda toga razdoblja.

U to vrijeme upoznala sam sveta muža, franjevca o. Antu Antića. On me utvrđivao na putu vjere. Pet godina u

njegovoj duhovnoj školi bijaše za mene blagoslovljeno rastom vjere, ufanja i ljubavi, kao i rastom mojih osobnih korijena u Krista Gospodina. Poslije doživotnih zavjeta g. 1964. a opremljena za život, krenula sam u apostolat, u molitvu, u život s Bogom. Dani bijahu puni. Brojni ljudi, a vrijeme je protjecalo kao pijesak kroz prste. Otac A. Antić me vodio i volio. Po njegovoj ljubavi spoznah Božju ljubav. O. Antić g. 1965. umire na glasu svetosti, a ja g. 1968. odlazim u Regensburg na studij crkvene glazbe. Od g. 1969. do. 1999. slijedi moj radni vijek: župa, rad na Institutu za crkvenu glazbu, osnivanje g. 1972. i vođenje ansambla *Collegium pro musica sacra*. Sve to od 30. do 60. godine života.

- *Što je nakon radnog vijeka?*

- Uz pristanak pretpostavljenih, nađoh mir u našoj kući odmora u Živogošću. Smiren život i molitva vratiše me prvoj ljubavi. Nakon 6 godina pojavi se potreba od Zagreba i ozbiljna bolest. Prema potrebama Družbe, stavih se na raspolaganje. Od svoje 16. godine veslam u Družbi sestara Naše Gospe, *hrvatskoj grani Gospina stabla*, i u njoj sve nađoh i primih. Mogla sam se razvijati i ostvarivati kao osoba, redovnica, umjetnica i duhovna majka mnogih kojima sam poslana. Hvala Bogu i Našoj Gospi koji me održahu do ovoga časa, da mogu zahvaliti i onima koji su se samo dotakli moga života. Slaveći Isusa i Mariju, na svim nastupima u Domovini i tuđini, nađoh i primih kao redovnica i umjetnica sve kojima sam bila poslana. Po uzoru na Mariju, ostajem zahvalna Bogu.

P. LUBINA

Treba odgajati

Prošao je sredinom, skrenuo lijevo i napravio polukrug, ponovno se našao na sredini zatim naprijed, pa desno. Tako je u nekoliko velikih i odlučnih koraka ciljajući očima ispod gustih obrva prošao cijeli prostor. Iz žamora se izdvajalo:

- Je li to vojnik ili policajac?

- Bit će da ga nisu primili ni tamo, pa je otišao...

- Čujem te! - presjekao je jakim glasom.

- Ja vol! - odgovor stiže.

- Vidim te! Ne trebaš se skrivati! Vidim, tebi je dosadno. Ti bi se zabavljao. Ako to uistinu želiš, na krivu se mjestu. Slobodno iziđi. Pusti one koji žele ostati da na miru slušaju ono za što su došli. Neću ti ja ništa. Idi kući ili kamo već želiš i zabavljaj se. Što bi se ovdje dosađivao!? - to nekoliko rečenica unijelo je mir da više nitko nije ni kihnuo, a tek bacio komentar na koji bi se pola nasmijalo.

Po izlasku, prvo što sam izustila, obrativši se Romeu, bilo je:

- Ovo je prva sveta misa za vrijeme koje ti nisi uredovao.

To uredovanje bilo je strašno. Pored nas i oko nas obično su sjedili poodrasli dječaci, smijali bi se, klepali jedan drugoga, zadirkivali i neprestano brbljali, da je to bilo strašno.

Svećenik kojega smo imali, bio je vrlo dobar, slabša glasa, ove huligančice nije mogao umiriti. Kako bih se ja

okretala i govorila: "Umukni! Tišina!", Romeo bi me oponašao: "Tisina, tisina! Tko će ti se umiriti na tvoje tisina! Vikni: - Tišina!" - bilo je to kratko i jasno da bih i ja glavu uvukla u rame. Tišina bi potrajala nekoliko i ne bi se vratila sve dok Romeo ne bi uproprstom u kolovodu: "Ti praviš nered! Ako još čujem glas, ti ćeš odgovarati! S tobom ću se obračunati!" To bi uglavnom upalilo. Jednom je kolovođa bio žilav pa se suprotstavio, na što se Romeo razljutio: "Nećeš ti meni smetati!", pa ga je uspio dovući i posjesti između nas dvoje. To je bio pravi pogodak. Cijela je galerija ušutjela, a kolovođa pognute glave ostao kao zaliven. Otada su nas zaobilazili. Čim bi nas ugledali u klupi, upozoravali bi jedan drugoga: "Nisi lud sjesti blizu njega! Ovamo dođi!" Odlazili bi na drugi kraj crkve i ondje pravili nered. Nisu samo oni. I žene znaju brbljati, posebno babe. Neke gluhe, a neke nagluhe pa se čuje samo "ćććć". Romeu su one dizale tlak više nego dječaci. Znao bi kazati: "Djecu možete umiriti kako-tako, njih nikako!" Muškarci koji su dolazili na misu, obično nisu ni ulazili u crkvu. Ako bi koji ušao, ostao bi pored vrata - da može što prije kliznuti van!" Na svetu pričest išli su jednom godišnje, i to o Uskrsu. Zato su vani pričali. Bilo je kao da si na sajmu, a ne na misi. Sve dok se nije pojavio, kako se na početku komentiralo - vojnik, policajac ili svećenik, glavom i braidom don Ivan.

Poslije tri mjeseca došla sam u crkvu na misu. Prvo što sam opazila, bila je tišina. Ljudi koji se dugo nisu vidjeli,

kao ja koja u župi ne živim nego povremeno dođem, znali bi pola mise razmjenjivati pozdrave, pitanja i pričati sve dok je Romeo imao strpljenja slušati. Umirili bi se kad bi graknuo: "Dosta!" Rugala sam se: "Evo policijota!" Sada su me ljudi pozdravljali pokretom ruke stavljajući križ na usne kao znak da šutim.

Za vrijeme svete pričesti odmah sam krenula k oltaru. Jedna iza mene tiho je rekla da čekam, da izlaze prvo pjevači, zatim oni na vratima, zadnji red, pa red po red, a posljednji oni iz prvoga reda. I zaista, kolona je klizila u tišini dostojno mjesta na kojem smo bili.

Na kraju mise, kad sam htjela da što prije izletim, ona ista me zadržala:

- Stani dok svećenik s ministrantima ne uđe u sakristiju i dok zbor ne otpjeva pjesmu. Tek onda počinjemo napuštati crkvu.

Romeo je čestitao svećeniku kako je uspio upristojiti narod, na što mu je on odgovorio:

- Narod treba odgajati! I mlade i stare!

Čučim pred televizorom za predizborne promidžbe i gundam gledajućí tvrdokošce kojima bi dobro došao don Ivan da ih odgoji i učini dostojnima naroda koji će zastupati. Kako nemam vlast ni moć, molim Zagovornicu Hrvatske i sv. Josipa, zaštitnika Hrvatskog Sбора, da napačeni narod hrvatski prikažu Bogu, da nam izmole međusobni sklad i mir. A to uistinu može biti samo onda ako Gospodin Bog bude s nama.

R. T.

Pred Gospinim licem

**Blizina
Neba**

skriva tajnu

neizbježne

Prolaznosti

Rasti u duhu

u ovom rasponu trenutka

radujuć' se

radi jednog

neprolaznog

Proljeća

koje dolazi

I. STOJANOVIĆ

Neobičnost Svitlomarinja

Slaveći 2. veljače *Svijećnicu* ili blagdan *Prikazanja Gospodinova*, spominjemo se Marije i Josipa kada su, četrdeset dana nakon poroda, prema starozavjetnom propisu (Lev 12, 2-8; Br 18, 15-18), došli u Jeruzalem Isusa prikazati u Hramu (Lk 2, 22-40). Skrovitu činu prisustvovao je svećenik Šimun i proročica Ana. Za optkup prvorođenca morali su prinijeti obiteljski dar.

Obred opisan u Evanđelju po Luki poslužio je mnogim umjetnicima za slikovno uprizorenje pohoda Hramu, koristeći liturgijsku ili narodnu kostimografiju svoga vremena i postavljajući događaj u mjesnu sakralnu ili ambijentalnu arhitekturu. Kako je s tim blagdanom bio povezan i obred blagoslova voštanica, *Svijećnica* je, odnosno *Kandelora* ili *Svitlomarinja*, sadržajno obogaćeno posebnom ikonografskom dekoracijom.

LOCHNEROVO NEOBIČAN PRIKAZ

Kao primjer Svitolmarinja opisat ćemo likovni prizor, koji je g. 1447. za crkvu sv. Katarine u Kölnu oslikao njemački umjetnik Stephan Lochner (1400.-1451.) pod nazivom *Prikazanje Gospodinovo u Hramu* (Darstellung des Herrn). Rad je to temperom na dasci (126 × 139 cm), a nalazi se u Hessisches Landesmuseum u Darmstadtu.

Djelujući u Kölnu i oslikavajući prizore iz Gospina života na prijelazu između kasnogotičkog idealizma i renesansnog realizma, pod utjecajem flaman-

skog naturalizma S. Lochner postao je vodeći njemački umjetnik 15. stoljeća. Među najpoznatija njegova djela možemo ubrojiti upravo slike s marijanskom tematikom, kao što je Rođenje Isusovo, Poklonstvo kraljeva, Gospa u ružičnjaku, Razapinjanje i navedeno Prikazanje Gospodinovo u Hramu.

Opisujući likovni motiv, možemo zapaziti da je S. Lochner prizor postavio u crkvu, odnosno oko oltara, kao da je obred krštenja, na kojemu je svetohranište ili svetački moćnik s likom Mojsija, koji drži dvije ploče Božjih zapovijedi. Zapravo, umjetnik je u prizoru Isusova prikazanja u Hranu ujedinio tri starozavjetna obreda: Isusovo obrezanje 7 dana nakon rođenja, Marijino očišćenje 40 dana nakon poroda i Isusovo otkupljenje kao prvorođenca.

Na desnoj strani povorku predvodi svećenik Šimun s poslužiteljima, a na lijevoj Gospa s Josipom i proročicom Anom, dok vjernici oko oltara ujedinjuju prizor u kružnu kompoziciju iz koje se spiralno izdvajaju mali poslužitelji. Svećenik Šimun, u obrednom ruhu, s mitrom na glavi kao biskup, ogrnut crvenim plaštem, polaže gola Isusa na oltar kao glavni čin obreda prikazanja Gospodinova u Hramu. Poslužitelj pokazuje svitak s prorokovim riječima: "I doći će iznenada u hram svoj Gospod koga vi tražite" (Mal 3,1). Uz njih, u dvoređu, desetero ministranta pridržava upaljene voštanice, što podsjeća na kršćanski blagdan Svijećnicu. Desnu skupinu upotpunjuje osam vjernika različite dobi i staleža. S lijeve oltara, u crvenoj haljini s plavim ogrtačem, Gospa ponosno prilazi svećeniku Šimunu i prinosi dva golu-

bića, kao majčinski dar otkupljenja. Uz Gospu, u srednjovjekovnoj viteškoj nošnji, pognute glave i zamišljena pogleda, Josip pokazuje, kao očevo milodar, tri novčića. Lijevu skupinu pobožnih vjernika predvodi proročica Ana, kao starija udovica, s krunicom u ruci i podignuta kažiprsta prema Isusu. Jedino Isus i Gospa imaju oko glava zlatni svjetlokrug ukrašen sunčanim zrakama koje se izmjenično isprepliću. Na podnici je razasuta slama i lišće božikovine, kao simbol betlehemske štale i trnove krune.

ANORENESANSNE ZAKONITOSTI

Nakon opisa ikonografskog sadržaja, možemo reći da je S. Lochner prizor postavio prema zakonitostima ranore-

nesansne perspektive, koji je ubrzo bio prihvaćen u sjevernim krajevima, osobito među flamanskim slikarima. Na prvi mah, može se primijetiti gotičko nizanje likova, koji su ponekad previše zbijeni. Kako nisu postavljeni plošno, između njih se ipak osjeća slobodan prostor, osobito između likova u prvom planu. Pomoću blagih linija na podnici, oni slijede točku gledišta na Mojsiju koji pokazuje zakon o obrezanju muške djece i ženina očišćenja poslije poroda (Lev 12, 2-8), kao i zakon o otkupu provorođenčadi (Br 18, 15-18).

Igra zlatne i svijetle boje u nebeskoj pozadini, prošarane sunčanim zrakama i ukrašene plavim anđelima, zatim krov od stilizirana lišća na svetojhraništu ili moćniku i zlatni Mojsijev lik,

u očitu su kontrastu sa žarkim bojama mjesne kostimografije. Iz nje se izdvajaju Gospa i svećenik Šimun, dok ministrantski zbor s voštanicama, dječjim glavicama i haljnicama upotpunjuje prazninu u prvom planu i cijeli prizor oživljuje krivudavom linijom spiralne kompozicije.

Postavljajući u motiv Prikazanja Gospodinova u Hramu tri navedena starozavjetna propisa, koji podsjećaju na obred krštenja, S. Lochner uspio je, prema zakonima likovne prakse na kraju 15. st. i pomoću mjesne sjevernorajnske i westfalske umjetničke tradicije, savršeno ukomponirati odabranu teološku cjelinu u skladnu likovnu formu.

Ante Branko PERIŠA

“Dođi svojoj mami”

Dječak koji je tek prohodao, živahan, vedar, sve želi istražiti. Zaviri posvuda. Zavlači se ispod stola, u sve kutke zalazi, sve ladice otvara. Sve stvari dodiruje. Prirodna ljudska znatiželja u tim godinama. O kako je lijepo hodati svojim nogicama! Ali još nije naučio da treba paziti. Želi zavući prstiče u utičnice. Paliti sva svjetla. Sva puceta na kućanskim aparatima upire.

Neodoljiv su mu izazov, usisivač, fen, sve što bruji, klapa, proizvodi zvuk, kreće se... Igračke mu nisu toliko zanimljive, kad po kući ima toliko jurećih i brujećih igračaka. Mama od njega jedva stigne što skuhati, a ako se malo makne i ne drži ga na oku, on je već nešto razbio, prosuo, prolio i stoji nad tim iznenađen ili pak nasmijan kao da je postigao neki uspjeh. Zanimljiv je proces čovjekova razvoja i rasta.

O tome je napisano mnogo studija, brojni obrazovani, osposobljeni stručnjaci daju bezbroj zamršenih preporuka kako odgajati dijete.

Sve to može biti stanovita pomoć, ali nema pomoći ni stručnjaka za odgoj djeteta kakav je majka.

Gotovo svaka ima u sebi usađen nepogrješiv majčinski poticaj, a danasve majčinsku ljubav koja je nenadmašna.

I tako naš zaigrani dječčić, vukući usisivač koji je veći i teži od njega, sapliće se i konačno padne te osjetiti bol pada, udarca. To boli. Plače

Dođi

O, Djevice Marijo!

Dođi s prvom zrakom sunca!

Prospri osmijeh svoj na nas!

Pruži nam svete ruke svoje!

Jer evo novi dan se rađa...

**Budi Majka na svakom mjestu,
gdje nada se gasi...**

Budi na raskrižjima...

**I povedi svoju izgubljenu djecu
putovima pravim...**

**Uđi, Majko, u domove naše
razorene...**

**Gdje vlada očaj, a sotona iz
prikrajka vreba...**

**Pokucaj, Majko, na svako srce
ranjeno.**

**Vjerom svojom nas izliječi!
Djevice Marijo!**

Mila KAVEUJ

tako glasno da se sva kuća tresе. Majka prestravljena ostavlja krum-pire koje je gulila i hrli uzeti ga u zagrljalj i bezbroj mu puta ponavlja: "Dođi svojoj mami, dođi svojoj mami, ma gdje si se udario? Mama će poljubiti svoju bebu. Udarit ćemo zločesti usisivač i zločestu fotelju..." I kad se to sluša sa strane, čovjeku se dođe nasmijati, stvarno su zločesti usisivač i fotelja krivi što je mališ pao... Ali majku nije briga što govori, koliko njezine riječi imaju smisla. Ona tješi svoje dijete, i ljubi one male slatke okice iz kojih teku suze, briše ono malo lišće zamrljano suzama. I dijete prestaje plakati, zaboravlja na bol... Netko je preuzeo njegovu bol na sebe.

Naša nebeska Majka Marija vazda nas prateći i gledajući, vidi koliko se saplicemo, zaplicemo i padamo. Koliko plačemo, koliko suza proljemo. Koliko boli nosimo u srcu. Ne može se izbjeći saplitanje o prepreke ni kad odrastemo. Koliko god oprezni bili, život pred nas stavlja prepreke i nemamo uvijek snage da ih preskočimo. Svašta nas snalazi. Dragi Bože, što sve čovjeka rani, zaboli, iscrpljuje, uznemiruje, izmrcvari... Ali nemojmo nikada zaboraviti da nam je naša nebeska Majka uvijek blizu i da nam stalno ponavlja: "Dođi svojoj mami..." Nije to fantazija, umišljalj ni proizvod čovjekove mašte. Sve ima svoj početak i kraj. Imaju sva bića svoja Počela, a Počela su u Bogu Ocu. Bez Njega ne bi bilo ničega. Ima čovjek Oca i Majku koji su oduvi-

jek i zauvijek. Često djeca kad odrastu i osamostale se zanemare i zaborave zemaljske roditelje, a zaborave slično i zanemare i svoje nebeske roditelje. Rijetko će se dogoditi da roditelji zaborave djecu. Njih se ne može zaboraviti ni izbaciti iz svojih misli. Ako mi to ne možemo učiniti, jer kažemo da su nam usadeni u srce, u naše biće, u našu krv u meso, kako bi to mogli nebeski Otac i Majka, jer od njih potječemo, Oni su prvi?! Najvjerodostojniji. Neporecivi. Otac se ponekad i naljuti, i majka također, ali majčina je ljutnja kao magla koja dođe na kratko i iščezne, poslije nje sunce zablista.

Mnogi će reći, pa ja nikad nisam čuo taj Gospin glas, njezin zov. O, i te kako ga mi čujemo, ali i dalje želimo biti zaigrani, ne biti pod majčnskim nadzorom. Dovoljno je izmoliti kronicu, obratiti se iskreno Majci Mariji i njoj se predati. U čovjekovoj svijesti, u njegovu životu, kad god se nađe na pragu opasnosti, zazvoni zvono upozorenja, pali se signal. Neki nepoznat glas u nutrini kao da kaže: "Bježi od toga. Okani se toga. Ne tuda. Tu vreba velika opasnost. To je loše za tebe. Stradat ćeš." To je Majčin glas. Zabrinuta i uplašena, ona stalno govori: "Dođi svojoj mami. Mama će ti obrisati suze. Ma krivo je ovo i ono, nisi pazila ili nisi dovoljno pazio na to. Odrast ćeš. Bit ćeš pažljivija ili pažljiviji. Ja te čuvam. Moja ljubav liječi tvoje rane..."

Danica BARTULOVIĆ

Za mudrost srca

U veljači su u našim mislima i molitvama na poseban način bolesnici. Na temelju poruke pape Franje za 23. Svjetski dan bolesnika (11. veljače) priredili smo i kratke uvode za razmatranja pojedinih otajstava krunice svjetla. Mogu vam dobro doći pri molitvi, osobito za bolesnike.

1. ISUSOVO KRŠTENJE NA JORDANU

Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izade iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina! (Mk 1, 9-11)

“Mudrost srca” nije teorijsko, apstraktno znanje, plod umovanja. Ona je radije, kao što je sveti Jakov opisuje u svojoj poslanici, “čista, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena” (3, 17). To je dakle stav kojega Duh Sveti izliva u um i srce onih koji su osjetljivi na patnje svoje braće i sestara i koji su kadri vidjeti u njima Božju sliku.

Dok razmatramo o Isusovu objavljenu na Jordanu, po Marijinu zagovoru molimo za profesionalce i dragovoljce u zdravstvu, kako bi u svakom trenutku mogli biti na usluzi onima koji su bolesni na tijelu i duši te tako olakšati njihovu bol.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

2. BOGOJAVLJENJE NA SVADBI U KANI

Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. (Iv 2, 11)

Mudrost srca je služiti našoj braći i sestrama. Koliko smo kršćani, pokazujemo ne svojim riječima, nego životom ukorijenjenim u iskrenoj vjeri, koliko smo “oči slijepcu” i “noge bogalju”. To služenje drugima, osobito kad je dugotrajno, može postati naporno i teško. Relativno je lako pomagati nekome nekoliko dana, ali je teško dvoriti osobu mjesecima ili čak godinama, i onda kad on ili ona više nisu u stanju izraziti zahvalnost.

Dok razmatramo o Isusovu očitovanju u Kani, po Marijinu zagovoru molimo za sve koji kažu da su kršćani, kako bi bolesnima u svojoj sredini mogli biti “oči slijepcu” i “noge bogalju” te tako pokazati svoju vjeru i na djelu.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

3. NAVJEŠTAJ KRALJEVSTVA BOŽJEGA

I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. (Mt 4, 23)

Mudrost srca je biti s braćom i sestrama. Vrijeme provedeno s bolesnicima sveto je vrijeme. Na taj način uzdižemo hvalu Bogu koji nas suobličuje slici svoga Sina, koji "nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge" (Mt 20, 28). Sâm Isus je rekao: "ja sam posred vas kao onaj koji posluhuje" (Lk 22, 27).

Dok razmatramo o navještaju kraljevstva Božjega, po Marijinu zagovoru molimo za bolesnu braću i sestre, da znaju cijeniti one koji im posvećuju svoje vrijeme jer, zahvaljujući njihovoj bliskosti i ljubavi, bivaju većma ljubljeni i utješeni.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

4. PREOBRAŽENJE NA GORI

Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nije dan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. (Mk 9, 2-4)

Mudrost srca je izaći iz samoga sebe prema našoj braći i sestrama. Naš svijet katkad zaboravlja posebnu vrijednost vremena provedena uz bolesnikovu postelju, jer smo stalno u nekoj žurbi i jurnjavi, zahvaćeni mahnitim ritmom rada, proizvodnje, pa zaborav-

ljamo slobodno sebedarje, brinuti se za druge, biti odgovorni za njih. Iza tog se stava često krije mlaka vjera koja je zaboravila Gospodinove riječi: "Meni učiniste" (Mt 25, 40).

Dok razmatramo o Isusovu preobraženju na gori, po Marijinu zagovoru molimo za sve vjernike, da se svakog dana znaju zaustaviti na svojoj gori preobraženja kako bi mogli izići iz samih sebe i naći vremena za druge, osobito za bolesnu braću i sestre.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

5. USTANOVLENJE EUHARISTIJE

Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: »Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen.« Tako i čašu po večeri govoreći: »Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen.« (1 Kor 11, 23-25)

Mudrost srca je pokazati solidarnost s našom braćom i sestrama. Za ljubav treba izdvojiti vremena. Vremena posvećena brizi za bolesne i njihovu posjećivanju. Vremena u kojem ćemo biti uz njih. Čak i kad nam je zbog bolesti, samoće i nemoći teško doći do drugih, iskustvo trpljenja može postati povlašteno sredstvo prenošenja milosti i izvor za stjecanje i jačanje mudrosti srca.

Dok razmatramo o ustanovljenju Euharistije, po Marijinu zagovoru molimo za sve koji pate i boluju: da to prihvaćaju u vjeri, kako bi i sami mogli postati živi svjedoci vjere koja omogućuje prigrliti patnju, premda je umom ne mogu potpuno shvatiti.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

KAJO

Golubice Naše Gospe

Mjesec veljača obilježen je blagdanom prikazanja Gospodnjeg, kad su Marija i Josip prinijeli u Hramu Isusa, kako je to Mojsijev zakon propisivao. Taj je propis podsjećao Židove na oslobođenje iz Egipta i zauzimanje obećane zemlje, temeljne događaje u povijesti izraelskog naroda u kojima se Bog pokazao kao moćan spasitelj.

Prikazanjem prvorodenaca, Bogu se iskazivala podložnost i zahvalnost. Prvorodenac je ujedno bio i nasljednik, pa je prikazanje istovremeno bilo i znak posvećivanja svoje budućnosti Gospodinu Bogu. Dar koji se pritom priniosio bio je grlo krupne stoke, ali od siromaha se prihvaćao i puno skromniji dar: par grlica ili golubica.

Sv. Terezija Avilska, kojoj 500. obljetnicu rođenja slavimo ove godine, svoj je život promatrala u slici tih golubica koje su Josip i Marija prinijeli u prigodi prikazanja Isusova u Hramu. Sav njezin rad na obnovi Karmela bio je zato da se otvori još jedan mali golubinjak naše Djevice i Gospe (Osnuci, 4,5), gdje Bog može naći osobe spremne na molitvu i žrtvu. U nemirnim vremenima kad se u Europi vode ratovi i uništavaju crkve, a posvećene prilike oskrvnjuju, Terezijini samostani žele biti još jedno svetište više na svijetu gdje će se klanjati Presvetomu Oltarskom sakramentu i slaviti bogoslužje, te koje će biti na čast Našoj Gospi jer će

se ondje moliti za one koji brane Božje svetinje.

No za Tereziju nije dostatno da molitve budu samo izrečene, jer cijeli život treba Bogu biti molitveni, tj. žrtveni prinos: *Činilo mi se da bih bila položila tisuću života za spas jedne od mnoštva onih duša koje su se tamo gubile. No, videći da sam žena, slaba i nemoćna da budem od koristi u čemu bih htjela u služenju Gospodinu – a to mi je bila sva želja, i nadalje je – zato što ima toliko neprijatelja i tako malo prijatelja, da ovi budu dobri odlučila sam učiniti ono malo što je bilo do mene sa svom savršenošću kojom budem mogla, a to je slijediti evanđeoske savjete i nastojati da ovo malobrojnih koje su ovdje čine to isto (Put savršenosti, 1,2). Nastojmo biti takve da naše molitve zavrijede da se pomogne tim Božjim slugama, koji su se s toliko truda utvrdili znanjem i dobrim životom i radili da sada pomognu Gospodinu (3,2). A ako u tome štogod možemo kod Boga, borimo se za Njega, a ja ću smatrati vrlo dobro iskorištenim napore koje sam uložila u izgradnju ovoga kutka, gdje sam, jednako tako, htjela da se obdržava ovo Pravilo naše Gospe i Vladarice onom savršenošću kojom se započelo (3,5).*

Kad se živi u skladu s Božjim pozivom i dostojno kršćanskog imena, služi se Bogu i proslavlja se njegova Presveta Majka. To je prinos siromaha, koji se, poput sv. Terezije, stavljaju kao žrtvena golubica na raspologanje Josipu i Mariji – i svojim životom postaju dar dostojan Boga.

Dario TOKIĆ

Bijela Kraljica

Sunčev sjaj iza sna me budi,
toplim jutrom poruku mi nosi:
„Idemo na brdo gdje je mnoštvo ljudi,
penjimo se moleći, radosni i bosii“

Bijela Kraljica uvijek rado čeka,
brižna mati za sva djeca moli,
bila ona blizu ili izdaleka,
majčino srce sve nas neizmjerljivo voli.

Dječica njena mir pronaći žele,
evo i mene, Majko, opet zagrljaju Tvom.
Blizini tvojoj sva srca se vesele,
jer gdje si Ti, tu je i naš dom.

Majka si Kralja koji srca mijenja.
Usrdno Te molim, brižna vladarice,
da kršćanin svaki bude čvrsta stijena
i Tebe štuje, Bijela Kraljice – mira čuvarice!

Hvala Ti, Majko, za milosti s neba!
Nek putovi naši budu mili Bogu,
jer u vinogradu svom On radnike treba
i pastire dobre da stado čuvat mogu.

Marica ŠPOLJARIĆ

Bakin primjer

Papa Franjo susreo se 12. prosinca 2014. s izaslanstvom Vojske spasa. To je međunarodna protestantska karitativna organizacija, nastala u 19. stoljeću. Katolici i članovi Vojske spasa, “zajedno s drugim kršćanima, prepoznaju da potrebiti imaju osobito mjesto u Božjemu srcu; i to u tolikoj mjeri da se sam Gospodin Isus Krist poradi nas učinio siromašnim”, rekao je Papa. Stoga se “često sreću na periferijama društva”, gdje je potrebno zajedničko svjedočanstvo Krista i Evanđelja. “Zajednica koja evangelizira zna da je Gospodin napravio prvi korak; on nas je prvi uzljubio, i stoga možemo ići naprijed, hrabro preuzeti inicijativu, ići drugima u susret, tražiti one koji su otpali, stajati na raskrižjima i prihvaćati odbačene.” Zato teološke razlike između katolika i članova Vojske spasa “ne trebaju zapriječiti svjedočenje naše zajedničke ljubavi za Boga i bližnje”. Papa se zatim prisjetio i zgodice iz svoga života: “Kad sam imao četiri godine, išao sam ulicom sa svojom bakom. U ono vrijeme, mislilo se da svi protestanti idu u pakao. Drugom stranom pločnika prolazile su dvije gospođe iz Vojske spasa, s onim šeširom koji ste nekada imali... I sjećam se kao da je bilo danas, pitao sam svoju baku: ‘Tko su one? Redovnice, časne sestre?’, baka je rekla: ‘Ne. To su protestantkinje. Ali su dobre.’ I tako mi je moja baka po vašem svjedočenju otvorila vrata ekumenizma.”

Trsatski hodočasnici 2014.

Kako izvješćuje glasilo trsatskog svetišta "Marijin Trsat", tijekom g. 2014. svetište Gospe Trsatske pohodilo je 80 tisuća hodočasnika koji su se najavili. Osim riječkih župa, pohodila ga je 341 župa iz Domovine - 145 župa iz Zagebačke, 69 iz Varaždinske, 35 iz Porečko-pulske, 22 iz Krčke, 26 iz Sisačke, 30 iz Bjelovarsko-krizevačke, po 5 iz Požeške i Splitsko-makarske, 3 iz Zadarske, 5 iz Đakovačko-osječke, 1 iz Gospičko-senjske i 2 iz Šibenske biskupije. Iz osnovnih i srednjih škola trsatsko svetište pohodilo je oko 5 tisuća djece u 60 grupa i 50 grupa talijanskih, 26 slovenskih te 40 grupa hodočasnika iz Austrije, Švicarske, Češke, Francuske, Poljske, Mađarske, Portugala, Njemačke, Engleske, Španjolske i Amerike. Oko 2 tisuće umirovljenika i drugih došlo je u 40 grupa. (MT)

Zazvonila zvona kninske crkve

Na zvoniku nove crkve Gospe Velikoga hrvatskoga zavjeta u Kninu, 17. prosinca 2014. zazvonila su prvi put četiri nova zvona, izlivena u poznatoj talijanskoj ljevaonici zvona "De Poli" u Vittorio Veneto. Blagoslovio ih je 29. listopada 2014. fra Marko Duran, a dan poslije podignuta su na toranj te je moglo započeti njihovo elektrificiranje. (WK)

Blagoslovljeni novi vitraji

U pločanskoj župnoj crkvi Kraljice neba i zemlje blagoslovljeni su uoči Božića novi oslikani prozori, izrađeni u radionici Stanišić. (GK)

Blagoslov dubrovačke crkve

U dubrovačkom svetištu Gospe od Milosrđa 28. prosinca misno slavljem predvodio je biskup M. Uzinić. Bilo je to u povodu blagoslova crkve, obnovljene nakon proslave 100. obljetnice dolaska kapucina koja se održala u rujnu 2014. Unutarnost crkve je obnovljena, a zasad se nastavlja njezina obnova izvana. (IKA)

Seminari posta, molitve i šutnje

U kući molitve "Domus pacis" u Međugorju, tijekom g. 2015. održavaju se seminari posta, molitve i šutnje za Hrvate od 20. do 25. srpnja (prijava do 1. svibnja) i od 29. studenoga do 4. prosinca (prijava do 1. listopada). Prijave na adresu: seminar.marija@medjugorje.hr (za Mariju Dugandžić). (GM)

Novo u Radio Mariji BiH

U Sarajevu je, 6. siječnja L. Brković blagoslovio prostorije Radija Marije BiH i novi molitveni prostor, kapelu Milosrdnog Isusa koja će biti otvorena za uposlenike, posjetitelje i prijatelje radija, a nalazi se gotovo na samom ulazu. (KT)

Kod Gospe Brze pomoći

Pod geslom "Marijo, pokaži nam Isusa!", slavonskobrodsko svetište Gospe Brze pomoći proslavilo je 8. siječnja blagdan svoga naslovnika. Glavno slavljem predvodio je biskup A. Škvorčević, a na sedam sv. misa, usprkos hladnoći, sudjelovali su brojni hodočasnici. (IKA)

NOVO!

Antologija marijanskih molitava!

Petar Lubina

BLAŽENOJ SVI NARAŠTAJI

Izabrane marijanske molitve svih vremena

Luksuzno opremljena knjiga na koju ste dugo čekali! Na 240 stranica najljepše marijanske molitve nastale tijekom povijesti Crkve, s podacima o njihovim autorima, ilustrirane Gospinim slikama iz kista velikih svjetskih majstora. U uvodu bogoslovna utemeljenost molitve Gospi, nastanak marijanskih molitava i njihov razvoj. Veliki format, tvrdi uvez s ovitkom - 180 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel/faks (021) 348-184, e-pošta: petar.lubina@st.t-com.hr

Duhovna obnova ususret obljetnici

Ususret 300. obljetnici čudesne pobjede izvojevane 15. kolovoza 1715. pod Sinjem, u svetištu i župi Gospe Sinjske u tijeku je duhovna obnova. Prvog četvrtka u mjesecu fra Ante Vučković u 18 sati drži katehezu, zatim misno slavlje, a nakon toga klanjanje pred Presvetim. (WGS)

Čestitka i poziv novoj Predsjednici

U prigodi izbora za prvu hrvatsku Predsjednicu u jubilarnoj godini svetišta Gospe Sinjske, upravitelj svetišta fra Petar Klapež uputio je 12. siječnja gđi Kolindi Grabar Kitarević čestitku na izboru i poziv na proslavu 300. obljetnice čudesne pobjede g. 1715. pod Sinjem. Među ostalim, u pismu kaže: "Živimo u nadi da ćete kao Presjednica uspjeti obnoviti hrvatsko zajedništvo i da ćete što prije izvući Hrvatsku iz sadašnjeg kaosa, kao što ste i najavili u Vašem izbornom programu 'Zajedno za bolju Hrvatsku'.

Nadajući se da ćete nazočiti na nacionalnoj proslavi 300. jubileja našega Svetišta na svetkovinu Velike Gospe u Sinju 15. kolovoza 2015. unaprijed Vam zahvaljujemo uz iskrene čestitke svih fratara i cetinskog puka na Vašoj pobjedi. Mi ćemo se i dalje moliti Bogu zagovorom Čudotvorne Gospe Sinjske da Vas Duh Božji nadahnjuje i vodi u Vašoj odgovornoj službi Presjednice svih Hrvata i svih građana Republike Hrvatske." (WGS)

Radio Marija Hrvatske

22. veljače navršava se 18 godina otkako Radio Marija Hrvatske svojim valovima širi radost i donosi mir ljudima dobre volje, a odnedavno je dobio i frekvenciju i za područje Rijeke i Opatije. Ondje se može slušati na 88,8 Mhz.

Klevetnik velik dio svog otrova na kraju sam - ispije.

Svojstvo je korova da brzo raste pa ga upravo zato treba što prije - ukloniti.

Zločinac uvijek nađe "razlog" za svoj - zločin.

Tko cilja u svašta, pogađa u ništa.

I na najvišem vrhu svijeta patuljci nisu - veliki.

Ako si oporučno čitavo svoje imanje ostavio nesavjesnu liječniku - nećeš dugo živjeti!

Ako želiš očuvati svoj mir, bježi od lažne braće kojima je u ustima med, a u srcu mržnja.

Biti nitko i ništa, znači biti - svašta.

Ništa se tako brzo ne suši kao - suza.

Ako si naučio slušati, ne prihvaćaj službu u kojoj se - zapovijeda.

Mrzitelj je pijavica koja ne napušta kožu mrženoga dok mu ne popije - zadnju kap - krvi.

Onaj koji ima dovoljno, sretniji je od onoga koji ima mnogo.

Po završetku života put prema Nebu je besplatan, ali ulaznicu svakako treba - platiti.

Ako si u prilici da "sada ili nikada" nekome učiniš dobro - smjesta to učini!

Prihvatimo li uputu "oko za oko, zub za zub" i u sredini najsunčanijeg dana, svijetom će zavladati - mrklina.

Ne miješaj se u tijekove prirode, ona je uvijek - osvetljiva!

Ne razbiti ogledalo, već oprati prljavo - lice.

Stanko RADIĆ

- Zašto je starac Šimun u Hramu prihvatio Isusa u svoje naručje?

- Jer ga je Mariji dodijalo držati!

DOBRO ZDRAVLJE

- Čemu možete zahvaliti da ste u tim godinama tako dobra zdravlja?

- Vjerujem da je tome glavni razlog što sam se rodio prije nego su otkrili bakterije!

IZBORI

Na izborima za lokalnu upravu neki kandidat dobio svega četiri glasa.

Nakon što je došao kući, supruga mu je "odčitala bukvicu":

- Nesrećo jedna, tako sam dugo sumnjala da imaš ljubavnicu, što se ovog puta i potvrdilo!

POKVARENA SLAVINA

Pokvarila se slavina u kupaonici. Žena pozvala telefonom vodoinstalatera, ali je on došao tek nekoliko sati kasnije.

- Oprostite, gospođo, kasnim zbog gužve u prometu. Jeste li što uspjeli napraviti?

- Da, naučila sam sina plivati!

S. Marija od Presvetog Srca (Anka Petričević) - VAPAJI. O BOŽJIM SVOJSTVIMA

- U 35 vapaja s ilustracijama don Marija Čaglja s. Marija donosi činjenice i osjećaje koji čitatelju žele približiti Boga iznoseći iz Svetoga pisma primjere koji su u svome životu, koji je tolikima znao biti težak, u tome prepoznali Boga i u njemu smisao svoga života i sve im se preokrenulo na bolje, ljepše i sretnije - 160 str., 40 kn. - **Narudžbe:** Samostan sv. Klare, Ulica sv. Klare 1A, 21000 Split, www. e-symposion.net

S. Klara Anka Bagarić - PROCVJETALA SUZA

- Zbirka pjesma sestre klarise s religioznom motivikom, koje su intimne i iskrene, lišene patetike i izvanjskih ukrasa, djetinjstveno prostodušne iz kojih izranjaju ljepota, bol, nada, radost... - 142 str. 40 kn. - **Narudžbe:** Samostan sv. Klare, Ulica sv. Klare 1A, 21000 Split, www. e-symposion.net

Vladimir Mihaljević Kantor - STOTA OBLJETNICA CRKVENOG ZBORA PRELOŠKE ŽUPE U SVJETLU TRADICIJE NJEZINOG LITURGIJSKOG PJEVANJA

- Monografija objavljena u povodu 100. obljetnice crkvenog zbora, koji je imao zadaću sviranjem i pjevanjem uljepšati bogoslužje u crkvi, preko kojega se nastavlja preloška stoljetna pjevačka tradicija i danas živi. U prvom dijelu prikazano je djelovanje zbora tijekom ratova, političkih režima, mađarizacije i bezbožnog komunizma, a u drugom predstavljeni su župni zborovi i nastupi na brojnim crkvenim i društvenim događanjima. Veliki format, 201 str., bogato ilustrirano - **Narudžbe:** Župa sv. Jakoba, Glavna 34, 40323 Prelog, tel. (040) 645-106, faks. (040) 646-700.

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

10.-17. ili 24.-31. ožujka
28. travnja - 5. svibnja ili 2.-9. lipnja
3.-10. ili 10.-17. studenoga

INFORMACIJE:

„MIHAEL“ d.o.o., Pavlinska 5,
42000 Varaždin,
tel. (042) 302 021, 302 022,
fax. 302 045,
e-mail: mihael@vz.t-com.hr
www.mihael-putovanja.hr

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - Prikladan za vjernike svih uzrasta, 480 str. - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere, molitve... - prikladno za mlađe i starije - 6 kn.

P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svetišta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.

P. Lubina - VODIČ MARIJANSKOM HRVATSKOM - Po hrvatskim marijanskim svetištima - 140 kn.

P. Lubina - MARIJA, MAJKA ISUSOVA I NAŠA - Što Crkva vjeruje i uči o Gospi - 40 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Misli za homilije - 40 kn.

R. Šutrin - VJERNI DJEVICE SLAVNOJ - Velikani duha i uma - 30 kn.

M. Crvenka - SVETOPISAMSKE ŽENE - Jedna po jedna žena opisana - 50 kn.

J. Šetka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICE - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Najpoznatije marijanske molitve - 30 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Opis svetih mjesta s fotografijama - 50 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske blagdane i krunicu - 30 kn.

A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. razmatranje o Gospi - 30 kn.

V. Glibotić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.

Fra Petar Knežević - GOSPIN PLAČ - 10 kn.

R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - Crtice iz života jedne majke i supruge - 40 kn.

J. J. Šimunović - KAKO ŽIVJETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.

R. Sprung - ZATVOR BEZ ZIDOVA - Što se sve krije iza Jehovinih svjedoka - 20 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184.

Stanko Kurtanjek, Hove Sussex: Nebeskoj Majci zahvaljujem na svemu i njoj izručujem sebe i sve svoje, da nas čuva, uz dar; - **Ljubica Mužić, Osijek:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; -

Pjero Mladineo, Komiza: Gospe moja, hvala ti na svemu! Bdi i dalje nada mnom i svim mojima, uz dar; - **Snježana Mezga, Zagreb:** Majko Marijo, na svemu ti hvala! Čuvaj i brani mene i moju obitelj, uz dar; - **Marija Dabelić,**

Polaće: Gospe moja, hvala ti na svim milostima! Bdi i dalje nad mojom obitelji, uz dar; - **Marko Rastija,**

Zagreb: Hvala ti, Majko Božja, na svemu! Čuvaj i brani mene i moju obitelj, uz dar; **Ana Cimerman, Nedelišće:** Zahvaljujem Majci Božjoj na svim milostima i njoj preporučujem svoje najmilije, uz dar; - **Branka Markota, Zagreb:** Dobra Majko, na svemu ti hvala! Tebi preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Ruža Budiša, Mississauga:** Gospe

moja, na svemu ti hvala! Čuvaj i brani u ovoj tuđini mene i sve članove moje obitelji, uz dar; - **Ankica Gambiroža,**

Zagreb: Majko Božja, zahvaljujem ti na svim milostima i molim te da nam budeš moćnom zagovornicom, uz dar;

- **Ljubica Zvomik, Prelog:** Gospe moja, hvala ti na svemu! Bdi i dalje nada mnom i svim mojima, uz dar; - **Marica Bulić, Split:** Gospi dragoj zahvaljujem na svim milostima i

njoj izručujem sebe i svoju obitelj, da nas čuva, uz dar; - **Mijo Razum, Konščica:** Majko Božja, na svemu ti hvala!

Čuvaj i brani od zla mene i moju obitelj, uz dar; - **Đurđica Žufić, Slavonski Brod:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na

svim milostima i preporučujem sebe i svoju obitelj, uz dar;

- **Mandica Meštrović, Pag:** Gospe moja, hvala ti na svemu! Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; -

Margareta Damiš, Mačkovec: Majko Božja, na svemu ti hvala što si meni i mojima dala! Bdi nad nama i dalje, uz dar; - **Marica Čima, Clayton South:** Nebeska Majko,

hvala ti na svemu! Bdi i dalje nada mnom i svim mojim milim i dragim, uz dar; - **Ljubica Orlović, Köln:** Drag

Gospe, na kraju još jedne godine hvala ti na svemu što si svojim zagovorom pratila mene i moju obitelj te nas

čuvala. Budi sa svojim Sinom uz nas i ubuduće. Učvrstite nam vjeru, podarite nam dobro koje nam je potrebno i dajte da imamo otvoreno srce pomagati i onima kojima

je potrebno, uz dar; - **Anda Lukač, Zagreb:** Hvala ti, Nebeska Majko, na svemu! Čuvaj i brani mene i sve

moje, uz dar; - **Marija Vlahović, Komlečinci:** Majko Božja, hvala ti na svim milostima. Budi i dalje uza me i sve

moje drage, uz dar; - **Mirjana Zec, Zagreb:** Zahvaljujem Majci Božjoj na svim milostima i pod njezino okrilje preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Mara Schwallier-Batinović,**

Praflin: Dobr Majko, dok ti zahvaljujem na svim milostima, tvojoj zaštiti preporučujem sebe i svoje najmilije, uz

dar; - **Katarina Martinec, Krušjevec:** Hvala ti, Majko Božja, na svim milostima! Čuvaj i brani mene i sve moje

najmilije, uz dar; - **T. Mi.:** Gospe moja, zahvaljujem ti na milostima i dobroti koje si dala mojoj kćerki, sestri i meni.

Preporučujem ti sve nas i u novoj godini, da nas čuvaš i štitiš, kćerki da uspije u školi, a mi dvije s poslom, čuvaj

nas od svakoga zla, nevolje i bolesti, uz dar; - **Zita Matacin, Whyalla:** Zahvaljujem Nebeskoj Majci na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam sve svoje

mile i drage, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

1. veljače navršava se 15 godina otkako se Gospodinu preselila naša draga majka, svekrva, baka i prabaka

MARIJA MILARDOVIĆ

Hvala za svaku dobru riječ, za svaku neprospravanu noć, za svaku kapljicu znoja, za svaki žulj... U molitvi iščekujemo ponovni susret pred licem Očevim.

Sinovi i kćeri s obiteljima

(Dar za "Mariju")

11. veljače navršava se godišnjica otkako se u "kuću Očevu" vratio naš dragi

†STIPE AJDUKOVIĆ

Dok ti zahvaljujemo za dobrotu koju si nam iskazivao, za tebe molimo i preporučujemo te milosrđu Božjem.

Supruga Nevenka s kćerima i sinovima

(Dar za "Mariju")

18. veljače navršilo se pet godina otkako je u Gospodinu usnula naša draga

JANJA KOSOR

Dok zahvaljujemo Gospodaru života što smo te imali, a tebi za sve što si nam podarila i za nas učinila, preporučujemo te Božjoj dobroti, da u blaženstvu

njegova doma budeš jaka i vječno mlada!

Suprug Ante, sin Hrvoje s obitelji, kćeri Anamarija i Katarina

(Dar za "Mariju")

U spomen

† MILE TOMLJENIĆ

(20. veljače 2008. - 20. veljače 2015.)

Svakı dan pred Gospodina donosimo svoje molitve i žrtve za pokoj tvoje duše. Vjerujemo u Njegovo neograničeno Milosrđe.

Tvoji najmiliji

(Dar za "Mariju")

26. veljače navršilo se 14 godina otkako je u vječnost prešao naš dragi

ŽELJKO LJUBIĆ

Zahvaljujemo Gospodinu što nam te dao. Vjerujemo da si u 28. godini dozreo za susret s Njime, jer te nebeska

Majka vodila. Neka ti Gospodin bude milosrdan i dobrotiv! Do ponovnog susreta pred licem Očevim, tvoji:

Majka Mara, otac Mirko, brat Stipe i sestra Ines s obitelji

(Dar za "Mariju")

Sjećanje na obljetnicu smrti dragih roditelja

PERE ŠOKČEVIĆA (†22. veljače 1995.)

i **MANDE ŠOKČEVIĆ (†31. svibnja 1998.)**

Vjerujemo da ste u Božjoj blizini, a mi molimo Oca Nebeskoga da se proslavi njegova dobrota.

Sinovi i kćeri s obiteljima

(Dar za "Mariju")

Spomen na naše drage pokojne MARTU, ANTU, JOZU, NEDU I MARIJU EREŠ

Mjesto cvijeća na njihove grobove, šaljemo dar za "Mariju".

Udijeli im, Gospodine, život vječni!

Nevenka i Aleksa s obitelji

Darovali su i tako omogućili i siromašnjima primati "Mariju": Ruža Kopčić, Dugo Selo; **Marija Kuštelega,** Ivanec; **Bosiljka Granić,** Baška Voda; **Željko Klenović,** Mičevac; **Nevenka Tikvić,** Koprivnica; **Marija Dolančić,** Bелиšće; **Vinka Morić,** Šibenik; **Matija Katavić,** Slivno; **Andela Sinčić,** Karolja; **Francica Miloš,** Poreč; **Stjepan Penić,** Seget-Vranjica; **Kata Češić,** Rešetari; **Iva Mihaljević,** Zagreb; **Libera Pavlišić,** Pazin; **Anka Dabo,** Novallja; **Anka Majić,** Vojnić; **Zorica Šepec,** Zagreb; **Pero Bošković,** Dubrovnik; **Štanka Viđas,** Rijeka; **Agneza Tordinac,** Tordinci; **Katica Zloić,** Metković; **Marija Domuzović,** Berbina; **Anica Maloča,** Vinkovci; **Iva Vasilj,** Zagreb; **Cecilija Barbiš,** Malinska; **Mila Grgić,** Makarska; **Josip Mišić,** Prelog; **Vinka Čagalj,** Zagreb; **Marija Tadić,** Žrnovnica; **Katarina Vučko,** Korod; **Ana Borić,** Dubočac; **Rajka Džanko,** Čakovec; **Ana Marenić,** Novska; **Marija Zlokar,** Zagreb; **Margozata Bričić,** Tučepi; **Aleksandar Petroci,** Zagreb; **Marija Hrabrić,** Baška; **Jula Strinavić,** St. Petrovo Selo; **Damira Šimić,** Tučepi; **Zdenka Bjelkanović,** Tribunj; **Vesna Budinščak,** Jastrebarsko; **Josip Vuletić,** Dobranje; **Stjepan Beketić,** Velika Gorica; **Mirjana Očko,** Vrbišnica; **Nikola Vrankić,** Cerna; **Franka Ivanišević,** Dugi Rat; **Ljilja Vidović,** Minišće; **Radenko Marušić,** Poreč; **Marija Damiš,** Mačkovec; **Nikola Šostarić,** Glina; **Marija Jazvić,** Slavonski Brod; **Julijana Popić,** Valpovo; **Lidija Bošnjak,** Podstrana; **Jasenka Babić,** Zagreb; **Emil Buljubašić,** Split; **Boženka Vulin,** Pakoštane; **Estera Vragović,** Rijeka; **Božica Kotor,** Jastrebarsko; **Šima Džimbeg,** Otok; **Marija Srzić,** Makarska; **Marija Đukin,** Repaš; **Ivo Jelčić,** Krvavac; **Dragi Kuzmičić,** Zastrazišće; **Janja Jakšić,** Cerna; **Ana Buzasy,** Lund; **Nada Anić,** Kruševo; **Dragica Zovko,** Stari Miklanovci; **Kata Stojanović,** Cerna; **Marijana Petković,** Šibenik; **Zlatica Dvorski,** Kalnička Kapela; **Anica Samaržija,** Koprivnica; **Arsenija Kratofil,** Hrvatski Leskovac; **Snežana Lipić,** Sveta Marija; **Jadranka Marić,** Zagreb; **Sani Dužević,** Split; **Milka Konosić,** Galgovo; **Marija Žabica,** Vela Luka; **Neda Brečić,** Metković; **Ana Babić,** Baška Voda; **Lucija Dužević,** Ljubac; **Mile Matanić,** Ivanково; **Blaženka Vukušić,** Katuni; **Miljenka Vukušić,** Katuni.

MARIJA SVIMA OBILO PLATILA!

Pretplatnici iz Bola na Braču preporučuju sebe i svoje obitelji nebeskoj Majci, da ih čuva i štiti od zla, uz dar za "Mariju": **Zvana Knežević, Nova Gradiska:** Nebeska Majko, tebi u ruke predajem sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; **- Marica Vrbanić, Jastrebarsko:** Dobra Majko, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, da nad nama bdiješ, uz dar; **- Pavao Ivek, Petrijanec:** Nebeskoj Majci preporučujem sebe i svoju obitelj, da nas čuvaš, uz dar; **- Marica Jazvac, Ober Erlenbach:** Majko Marijo, tebi povjeravam sebe i sve svoje mile i drage, da nas čuvaš i braniš, uz dar; **- Marijana Petković:** Molim te, Gospe, za zdravlje obitelji i da je čuvaš i vodiš u novoj godini, uz dar; **- Dragutin Matijašić, Zagreb:** Majko Božja, tebi preporučujem sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; **- Marica Vlašić, Vela Luka:** Gospe moja, tebi pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, da nas braniš, uz dar; **- Ana Martinović, Berlin:** Gospe moja, u tebi izručujem sebe i svoju obitelj, osobito muža i djecu s njihovim obiteljima, uz dar; **- Kata Šarić, Nuštar:** Majko Božja, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, da nad nama bdiješ, uz dar; **- Dragica Jukić, Otok:** Gospe Šinjska, tebi preporučujem sebe i svoju obitelj, da nas čuvaš, uz dar; **- Marija Rakuljić, Jesenice:** Gospe moja, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, da nas štitiš, uz dar; **- Vesna Vitali, Sveti Filip i Jakov:** Gospe moja, tebi izručujem sebe i sve svoje, da nas čuvaš od zla, uz dar; **- Veronika Milković, Lukovo Šugarje:** Majko Božja, tebi se preporučujem u svojoj bolesti i starosti, uz dar; **- Slavica Erk, Osijek:** Nebeska Majko, pod okrilje tvoje stavljam svoj dom i sve svoje, da nad nama bdiješ, uz dar; **- Stanislava Valčić, Preko:** Gospe moja, tebi izručujem sebe i svoje najmilije, da nas čuvaš, uz dar; **- Dragica Horvat, Sesvete:** Majko Božja, čuvaj i brani mene i sve moje mile i drage, uz dar; **- Ana Buzasy, Lund:** Dobra Majko, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; **- Slavica Mihajković, Mačkovec:** Majko Božja, tebi preporučujem sebe i svoju obitelj, da nas čuvaš i braniš, uz dar; **- Natalija Grgurinović ž. Ivićina, Staševica:** Gospe moja, tebi preporučujem zdravlje svoje obitelji, osobito djece, uz dar; **- Ivanka Radić, Baška Voda:** Gospe moja, u ruke tvoje predaj sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; **- Ružica Brajdić, Bjelovar:** Majko Božja, pod okrilje tvoje stavljam sebe i svoju obitelj, da nad nama bdiješ, uz dar; **- Radislav Marević, Podravnica:** Gospi u zaštitu povjeravam sebe i svoju obitelj, da nad nama bdiješ, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

M A R I J A - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;
Urednik: fra Petar Lubina - Adresa Izdavača, Uredništva i Uprave: Trg Gaje Bulata 3, 21000 Split;
tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@st.f-com.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn; za inozemstvo 20 eura ili 25 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom. Zračnom poštom:

Amerika i Kanada 35 USD i Australija 45 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta.

Naš račun: ("Marija" - Split) HR 7623300033200726444 poziv na broj 40139576001 Splitska banka, SG Group; devizni račun: SG Splitska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22; -

Tisak: "Slobodna Dalmacija print" d.o.o. - Split.

Vedrana Tudor (†24. IX. 2014. u 66. g. - Stari Grad); - **Krešimir Šego**, dugogodišnji urednik nakladničke djelatnosti *Informativnog centra "Mir" Medugorje* i mjesečnika *"Glasnik mira"* (†9. XII. 2014. - Medugorje); - **Pero Matijašević** (†12. XII. 2014. u 61. g. - Jelsa); - **Rusmir Soldo** (†15. XII. 2014. - Imotski); - **Iva Ljubičić Stipić** (†15. XII. 2014. - Runovići); - **O. Petar Runje**, OFMTor (†16. XII. 2015. u 77. g. - Glavotok); - **Mirko Mišević** (†16. XII. 2014. - Zmijavci); - **Jakica Vuco**, majka č. s. Jakice (†17. XII. 2014. u 74. g. - Vojnici); - **Ivan Kokić** (†17. XII. 2014. u 68. g. - Jelsa-Pitve); - **Vlč. Franjo Oreški** (†21. XII. 2014. u 86. g. - Varaždin); - **Č. s. Stanka Perčić**, SMI (†21. XII. 2014. - Zagreb); - **Kata Čurić**, majka fra Ivanova (†22. XII. 2014. u 90. g. - Plehan); - **Vladimir Hruška**, otac fra Tomičin (†24. XII. 2014. u 85. g. - Rajsavac); - **Ivica Čović** (†24. XII. 2014. u 72. g. - Jelsa); - **O. Jozo Pejić**, OFM (†27. XII. 2014. u 80. g. - Široki Brijeg); - **Mijo Ivančev** (†28. XII. 2014. u 78. g. - Split-Marina); - **O. Petar Andrijančić**, OFM (†28. XII. 2014. - Svilaj); - **Pera Šunjić** (†28. XII. 2014. u 86. g. - Spilice); - **Anka Matković** (†29. XII. 2014. - Kamenmost, Podbablje); - **Olga Grgurinović** (†29. XII. 2014. u 85. g. - Jezerac, Staševica); - **Jozica Karninčić** (†30. XII. 2014. u 68. g. - Bol); - **Ana Karoglan** (†30. XII. 2014. u 86. g. - Zmijavci); - **Vlč. Ivan Jelovac** (†30. XII. 2014. u 93. g. - Pula-Kringa); - **Mate Bilić** (†31. XII. 2014. - Dolac Donji); - **Mate Erceg p. Marka** (†1. I. 2015. u 71. g. - Metković-Veliki Prolog); - **Ivan Milijan Roščić**, brat fra Nikolin (†1. I. 2015. - Grabovac); - **Ljubo Čutura** (†4. I. 2015. u 69. g. - München-Rastovača, Posušje); - **Dr. med. Željana Jukić** (†4. I. 2015. - Split); - **Mladen Čovo** (†5. I. 2015. u 63. g. - Karakašica, Sinj); - **Vojislava Kaić** (†5. I. 2015. u 89. g. - Vrgorac-Rapovine); - **Ivan Veljača** (†6. I. 2015. - Kaštel Štafilić-Radošić); - **Anda Marić**, majka č. s. Eduarde (†7. I. 2015. u 91. g. - Košute); - **Adam Ljubičić Žilić** (†7. I. 2015. - Runovići); - **Antica Prgin** (†9. I. 2015. u 83. g. - Prhovo); - **Marina Milinović** (†10. I. 2015. u 87. g. - Lovreć); - **Mons. Petar Eterović** (†11. I. 2015. u 95. g. - Pučišća); - **Milica Rončević** (†15. I. 2015. u 90. g. - Spilice, Staševica); - **Milica Samardžić r. Jukić**, majka č. s. Krune i Kazimire te sestra č. s. Pullherije (†15. I. 2015. u 87. g. - Otok); - **Mons. Josip Mustać** (†15. I. 2015. - Gospić-Privlaka); - **Ivica Strujić Čarli** (†15. I. 2015. - Srijane-Dolac Gornji); - **Mr. O. Jure Bosančić**, DI (†16. I. 2015. u 73. g. - Zagreb); - **Cvita Žižić** (†16. I. 2015. u 101. g. - Brštanovo); - **Zvonko Topić** (†16. I. 2015. - Bast); - **Anica Perković** (†16. I. 2015. u 93. g. - Turjaci); - **Stane Ursić**, majka don Andrina (†16. I. 2015. u 96. g. - Selca); - **Šima Elek** (†17. I. 2015. - Otok); - **Pava Projić** (†18. I. 2015. - Trilj); - **Č. s. Ladislava Gavranović**, ŠSF (†18. I. 2015. u 70. g. - Kloštar Ivanić); - **Stjepan Radić**, brat č. s. Zorislave (†19. I. 2015. - Kijevo).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEČNIM!

S A D R Ź A J

Probuditi uspavane (Urednik)	41
Bolesnici - blago Crkve (Papa Franjo)	44
U službi Božje dobrote (I. Bodrožić)	46
Ne kao i drugi (S. Jerčić)	48
Sreo Isusa u Lurdu (K. Jolić)	51
Suradnica u djelu otkupljenja (M. Parlov)	52
Bernardin Sijenski o Djevici Mariji (dar-ko)	54
Učenica Gospodnja (M. Babić)	56
Život kao Božji dar (D. De Micheli Vitturi)	58
Bl. Ivan Merz - promicatelj štovanja Gospe Lurdske (H. Mihanović-Salopek)	60
Veslačica u Gospinoj lađi (P. Lubina)	62
Treba odgajati (R. T)	64
Neobičnost Svitlomarinja (A. B. Periša)	66
"Dodaj svojoj mami" (D. Bartulović)	68
Golubice Naše Gospe (D. Tokić)	72

OVAJ BROJ "MARIJE" POTPISAN JE ZA TISAK 20. SIJEČNJA 2015.

SREDNJE SELO

Očišćenje bl. Djevice Marije

U župi Srednje Selo na otoku Šolti smjestila se župna crkva *Očišćenja bl. Djevice Marije* ili *Gospje od Kandalore*. Jednobrodna (22 x 9,25 m) je to građevina od fino klesana šoltanskog kamena sagrađena u pseudohistorijskom neoromaničkom stilu. Trokutasta je zabata s apsidom koje je dio pregrađen za sakristiju, pjevalištem nad sakristijom, korom za puk u dnu i zvonikom na preslicu za tri zvona na pročelju.

U Srednjem Selu već je u 12. ili 13. stoljeću bila sagrađena Gospina crkva. Mještani je g. 1880. u potpunosti sruše i na njezinim temeljima započnu graditi novu i veću, današnju, i to na poticaj članova bratovštine Gospe od Očišćenja i župnika Nikole Šimića. Radove je izvodio poduzetnik Vicko Živković iz Sutivana. U troškovima izgradnje sudjelovala je i pokrajinska vlada, kao i sami mještani. I crkva tako bi zgotovljena g. 1882., kad je i posvećena. Oltarni prostor popločan je g. 1895. mramornim pločama, a g. 1909. obnovljen je krov i godinu kasnije unutarnjost.

Srednjeselsku crkvu rese tri mramorna oltara. Radovi su to iz splitske radionice Pavla Bilinića. Na glavnom oltaru pala je s prizorom Isusova prikazanja u hramu, posljednje

djelo Antonia Zuccara. U crkvi se časti i drveni Gospin kip (144 cm), a u njoj se nalazi i stara Gospina slika sa svecima. Inače je ostatak iz stare crkve, a drže je čudotvornom. Štovalo ju je i pučanstvo izvan otoka. Župni ljetopis svjedoči kako su se po Gospinu zagovoru ondje događala i čudesa nekim osobama koji ne prebivaju na otoku. Među dragocjenostima crkva posjeduje i stari kalež na kojemu je ugravirano "TSMA 1564", što bi, latinski, moglo značiti: "Hram sv. Marije g. 1564".

U Srednjem Selu najsvečanije je na Svijećnicu, kad se obavlja i procesija kroz mjesto, u kojoj se nosi Gospin kip kao i zastave. Taj blagdan slavio se 14. veljače u Jeruzalemu već u 4. st. kao *Quadragesima de Epiphania*, a u Carigrad se uvodi 534. S Istoka dolazi u Rim, gdje u 10. st. ima obilježje Marijina očišćenja. Slavlje je bilo spojeno s ophodom s upaljenim svijećama kao simbolom Krista, pa je i blagdan prozvan *Svijećnicom*. Liturgijskom obnovom g. 1960. vraćen joj je značaj Gospodnjega blagdana uz koji je blisko povezana i Marija. *Prikazanje Gospodinovo*, naime, spada među one "blagdane koji komemoriraju spasenjske događaje u kojima je Djeвица bila usko povezana sa svojim Sinom" (*Štovanje Marije*, 7). Prikazanjem svoga Sina, Ocu nebeskom prikazuje Marija i samu sebe, stavlja mu se na raspolaganje prihvaćajući sve što on bude od nje tražio da se izvrši djelo spasenja ljudskog roda.

NASLOVNA SLIKA: Prikazanje Isusovo u Hramu (Aert de Gelder)

SLIKA NA OMOTU: Crkva Marijina očišćenja u Srednjem Selu na Šolti

